XXXVI. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM · Ára: 2,80 Ft · 1980. FEBRUÁR 14.

Ludas Matyi

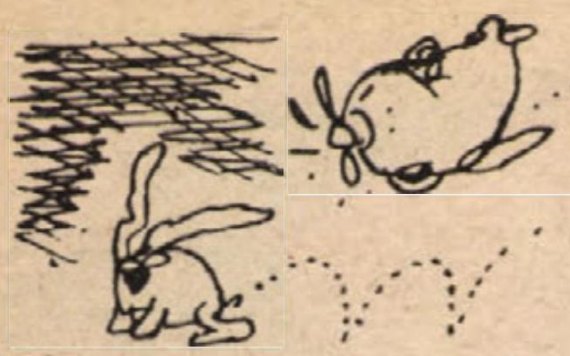

MAI FOHÁSZ

– És legyen meg a Te akaratod...

Balázs-Piri Balázs rajza

mondjuk a magunkét

Veszélyes virtusaink

Nyúlra vadászott K. L. növényvédelmi pilóta repülés közben – olvasom a Hétfői Hírekben a MALÉV lapjából átvett beszámolót. A tapsifüles egy tanya romjai közé menekült, ekkor K. L. lejjebb ereszkedve a motor szelével akarta kiugratni az állatot, de a helikopter nekiütközött egy gémeskútnak, majd felborult. A kár több mint egymillió forint. K. L.-t 8 hónapi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, egy évre eltiltották légijárművek vezetésétől és a kár egy részének megtérítéséért beperelték. Ha valaki enyhének találná az ítéletet, felhívom a figyelmét, hogy nyilván egy kiskorú rosszul sikerült játékáról van szó, hiszen nevének csupán a kezdőbetűit közölték. De lehet egy kiskorú növényvédelmi helikoptervezető? Nem! Hát akkor?...

Nemrég a magyar virtust hasonlóan kifejező esetről olvastam: a bogádi Zengő Gyöngye tsz-ben egy részeg traktoros traktorával üldözte főnökét, mert az le akarta parancsolni a gépről, éppen ittassága miatt. A főnök az utolsó pillanatban mindig el-elugrott a traktor elől, mígnem egy idő múltán valaki felpattant a gépre és megállította. Ez ügyben még nincs ítélet, csak vádemelés, de a traktoros nevét teljes terjedelmében közölték. Meg is érdemli: jogosan intézkedő főnökét szándékosan veszélyeztette, szerencse, hogy nem sikerült elütnie, és hogy még anyagi kárt sem okozott. Az ítélkezés a bíróság dolga, én csak azt igyekszem megfejteni, miért nagyobb a szemérem a virtuskodó pilóta, mint a virtuskodó traktoros esetében? (Juszt se írom ki a nevét.) Nyilván, mert a nyúlvadászat tiszteletreméltó hobbi, a főnökvadászat viszont nem az: a helikopteres egy karakán magyar legény, ősi és későbbi nagyjaink nyomdokain jár – igaz, igaz, szolgálat közben túlzás, amit tett, de ha nem töri össze a gépet és el is fogja a nyulat, gondolom áldomást is isznak a különleges vadászszerencsére. Csakhogy peche volt: így lett belőle is vádlott, mint a főnökvadász traktorosból; akit ugyanúgy nem sajnálok, mint a nyúlvadász pilótát. Ha választhatnék, hogy főnök legyek-e, vagy nyúl, vagy egy társadalmi tulajdon, leginkább kisnyúl lennék, de az is csak addig, amíg a pilóta eltiltása le nem jár.

Földi Iván

Mi a tájtl?

A **tájtl**: fonetikusan, kiejtése szerint leírt angol szó. Helyes írásmódja: **title** és azt jelenti: cím. Mármint műcím. Mert az angol nyelv ilyen gazdag: ha címet mond, az nem kétfélét jelent (a műalkotásét meg a műalkotóét), mint nálunk. Ott a műcím: title, a lakáscím pedig **address.**

Csakugyan olyan gazdag nyelv? Nem is olyan bizonyos. Hiszen ők például csak egyetlen szóval tudják kifejezni azt a két különböző értelmű dolgot, amire nekünk két külön szavunk van: haj és szőr. Náluk mindkettő: hair.

Éppen erről van szó. Egy régi ismerősöm hívott fel a minap és felelősségre vont, amiért Forman filmjének Magyarországon is az a címe, hogy **Hair.** Hiába védekeztem azzal, hogy a külföldi filmeknek Magyarországon a MOKEP ad (ebben az esetben: hagy meg) címet, ismerősöm mégis velem veszekedett. Hogy kikéri magának! Miért kell az emberiség ama tízmilliós részének, amely magyarként Magyarországon él, feltétlenül tudnia, mit jelent a Hair? Miért nem teszik legalább zárójelben oda a magyar megfelelőjét? És folytatta: ugyanez a panasza az **Equus**-ra. Ő speciel tudja, mert megkérdezett egy szakembert, hogy ez latin szó és annyit tesz: ló. De miért kell az emberiség ... lásd, mint fent.

Miért, miért? Nem tudom. Az Equus esetében például az is lehetséges, hogy **Peter Shaffer,** az író ragaszkodik a címhez, bárhol adják is elő a darabját. Volt már ilyen. Amikor a Nemzeti Színház néhány éve Játsszunk Strindberget címmel akarta bemutatni a **Play Strindberg**-et – ami az eredeti cím találó magyar fordítása – és közölte ezt a szándékát a szerzővel, a német anyanyelvű svájci **Dürrenmatt** nem engedélyezte, ragaszkodott a maga angol címéhez.

Hát ilyenek a szerzők! S csak a külföldiek ilyenek? Néhány évvel ezelőtt magyar zeneszerző, magyar szövegíró írt és mutatott be egy új magyar operát ezzel a címmel: **C'est la guerre!** Hányan tudták rögtön a közönség köréből, hogy ez franciául annyit tesz: ilyen a háború!?

Ilyenek a szerzők, külföldön és hazai pályán, ilyen ez az egész **c'est la vie!**

Barabás Tamás

Hólyag

Nem vagyok hipochonder – százkilencvenöt betegségemnél nincs több –, de most valóban nyugtalan vagyok ezek miatt a hólyagok miatt, amelyek állandóan megjelennek az ingeim gallérjain.

Azt már hallottam, hogy valakinek a sok munkától hólyagos lesz a tenyere, de miféle maszek munkát végez az ingem, hogy hólyagos lesz a nyaka?

Már annyira óvatos vagyok, hogy a sálamat többször körültekerem a nyakamon, nehogy hólyaghurutot kapjon az ingem gallérja, de hiába...

Nem valamiféle új betegség ez? Valamiféle új vírus, amelytől felhólyagzik a gallér? Sohasem lehet tudni. De miért éppen a gallért támadja meg? Mondtam már, hogy nem vagyok hipochonder – legfeljebb kétszáztizenöt nyavalyában szenvedek –, de ezek a hólyagocskák nagyon izgatnak. Szerencsére van otthon egy kis házipatikám és megettem egy stanicli gyógyszert – eredménytelenül. A hólyagok nem múltak el. Bekentem az ingem nyakát éjfélkor szedett harangos pelsőcevirágból (latin nevén: pragmatica sanctio) készült teával, de a hólyagok még nagyobbak lettek, vagy az ingem lett kisebb.

Atyaúristen, mi lesz velem? Mi lesz az ingeimmel? A betegség ragályos, mert minden ingem hólyagos a nyakán. A vasalás sem segít. Egy ismerősöm azt ajánlotta, hogy egy gombostűvel szúrjam meg a hólyagokat, akkor elmegy belőlük a levegő, aztán menjek el egy üzletbe és vegyek új ingeket.

Több esetben előfordult már, hogy kínos helyzetbe kerültem az ingeim miatt. A hólyagok miatt. Egy nagyon csinos nővel ültem az eszpresszóban, de hiába beszéltem hozzá, udvaroltam neki, állandóan az ingem gallérját nézte. Először azt gondoltam, hogy csak képzelődöm, de aztán kiderült, hogy jól gondoltam, mert végülis azt mondta: maga hólyag!

Később kiderült – szakértő ismerőseim elmagyarázták –, hogy a gépi mosás közben keletkeznek ezek a bizonyos izék, hólyagok. No, akkor megnyugodtam és mindjárt eszembe jutott egy zseniális ötlet.

A hólyagokat nem utólag – a mosodában – kell beledolgozni az ingekbe, hanem már a varrodákban. Most dolgozom egy találmányon, egy gépezeten, amely sűrített levegőt fúj az inggallérokba, s amelytől pillanatok alatt különböző méretű hólyagok képződnek.

Ha elkészülök a szerkentyűvel, azonnal értesítem az illetékeseket, mert jelszavam:

Előre, a kiváló minőségért!

Mikes György

Lenyűgözve

Lélekemelő részletek egy borospalackra (Somlói Furmint) ragasztott pótcímkéből:

„A somlói hegy szerényen húzódik meg a dunántúli borvidékek között, mintha tudná, hogy olyan sajátos értékeket rejt szőlőkultúrájában, **mely** az itt termett borok kiváló minőségében nyilvánul meg ... A bort tisztelő férfitársaság tüzes, **elevenítő erejű tekintélyes szép száraz bora** ... A néphagyomány szerint kedvezően befolyásolja a születendő gyermekek között a fiúk arányát ... A borfajta **élvezeti értéke lenyűgöző és elragadtató.**"

Én is lenyűgözve vagyok elragadtatva a fenti szöveg élvezeti értékétől, melynek mindamellett szépséghibái is vannak: a szerző elméjében, fájdalom, egyes- és többesszám közt – talán a bor hatására – elmosódni látszik mindennemű különbség, s a vesszők közül is szemlátomást csak a szőlővesszőt ismeri a néphagyományok odaadó ápolója.

Mármint Bodóné. Hisz ki más is írhatta volna e tüzes, elevenítő erejű, szép, dagályos szószt? Csakis ő, Bodóné próbálhatja ekképp feledtetni a hét deci bor árát, a **74 (azaz hetvennégyes) forintot.** (Plusz üveg.)

Amely ár indokolt is lehet, persze. Csakhogy aligha az olyan borok esetében, melyeknek fő palackcímkéjén viszont ez olvasható az árjelzés fölött: **„Szavatossági idő 18 hónap."**

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

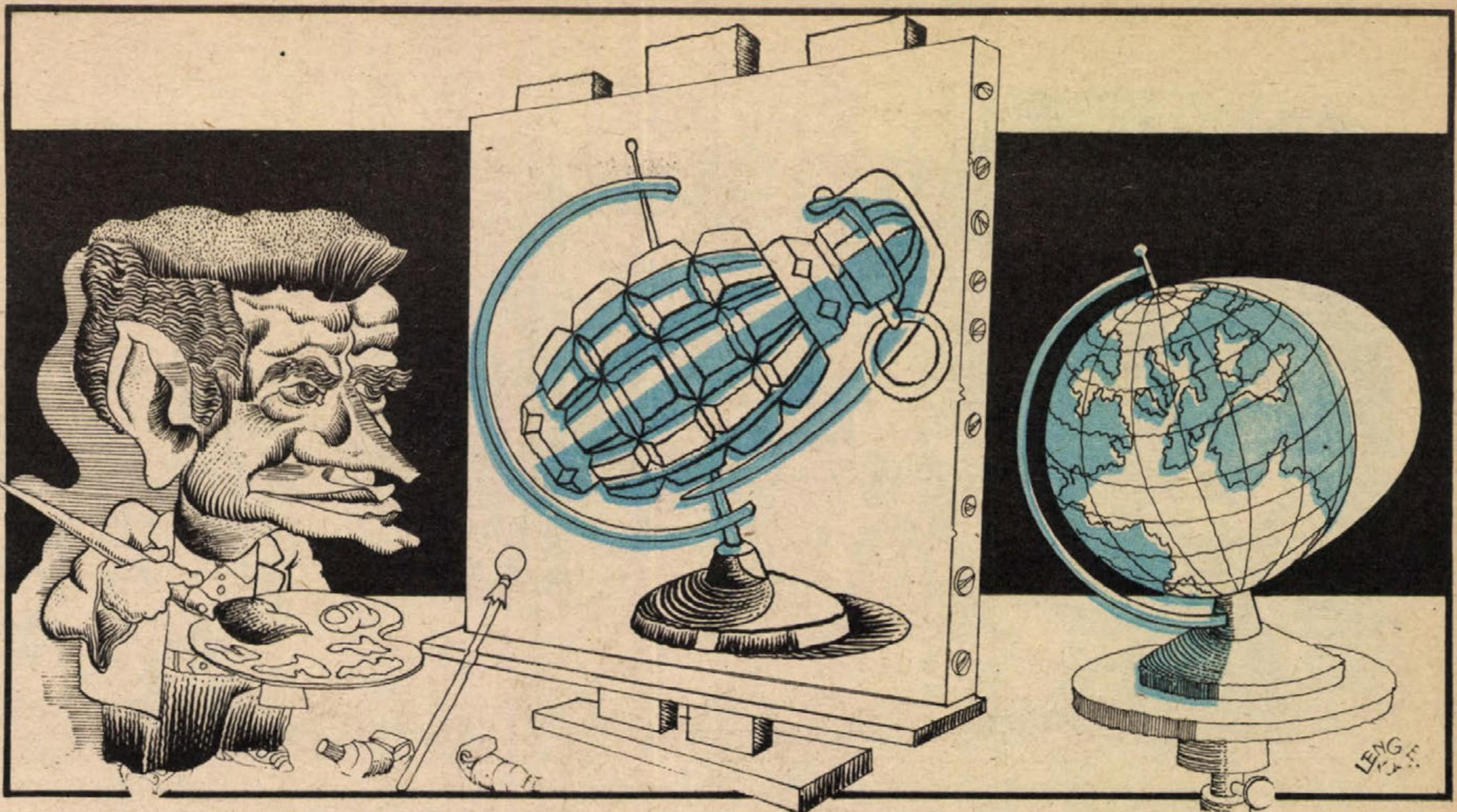
— Miért vágta pofon a szomszédját? — kérdezi a bíró a vádlottól.

— Mert titokban baromfit tartott! És mindezt egy városi lakásban, az ötödik emeleten!

— No de hát ez nem ok arra, hogy ököllel támadjon egy emberre!

— De igen, tisztelt bíró úr! Ugyanis az a helyzet, hogy három hónapig kezeltettem magam egy idegszanatóriumban, mert kakaskukorékolást hallván a falak közül, azt hittem, hogy ez az én beteg képzeletem szüleménye!

BRZEZINSKI ÍGY LÁTJA...

ASZIS

Körös-körül szaladgáltam a Normafát s a legmélyebb hóban Merkvürdig Egonba, a jólmenő barackmagfényezőbe botlottam.

— Mi az ördög, Merkvürdig úr — adtam kifejezést meglepetésemnek —, ön itt? Térdig a természet fehér ölén?

— Kihoztam a srácot síelni — mondta három sálon átszűrve. — Az most a nagy izé.

Az aljnövényzet között egy tíz évesforma legénykét fedeztem fel alpesi félistennek maszkírozva, aminek csak rémült arckifejezése mondott ellent, meg az, hogy görcsösen kapaszkodott egy görcsös ágba.

— A léceit nézze, mester, azt nevezem, mi? Cremonában csináltattam direkte Pistike méretére, valami Antonio Stradivari műhelyében, azt mondják most ő a legnagyobb menő a szakmában. Két okinavaréteg között rostgrafit mag, platina kantnival. Százhúsznál automatikusan bekapcsolja a második hajtóművet, száznyolcvannál automatikusan meggyújtja a görögtüzet, kétszázhúsznál automatikusan nyitja a fékezőernyőt.

— Jóságos ég! — kiáltottam. — Hiszen Ingemar Stenmark is ilyen léccel versenyez.

— Csak szeretne — legyintett fagyos mosollyal Merkvürdig Egon. — Hol telik egy szegény csóró skandináv profinak ilyen szuper lécre? Hiszen ez a léc tizenötezer forintomba került.

— Atyavilág — fohászkodtam ismét. — Párja?

— Csacsikám. Darabja. Na, Pistike, miért nem csuszikálsz szépen?

— Nem akarok — mondta a sárc, s a foga úgy vacogott, mintha egy hadosztály Fred Astaire szteppelt volna egyszerre.

— Micsoda beszéd, hogy nem akarsz? Én harmincezret adok neki egy pár lécért és akkor ő nem akar csuszikálni. Amikor Károly trónörökös is síel. Dino Martin is síel, a kis Hemingway Margóról nem is beszélve. Engeded el azt az ágat rögtön, te gazember?!

Pistike elengedte és ugyanazzal a svunggal megejtő produkciók sorozatába kezdett. Először is minden látható erőfeszítés nélkül felemelkedett a Szabadság-hegy légterébe, bemutatott néhány műrepülő kunsztot, majd akkorát esett, hogy a közeli kutatóintézetben félreverték a harangokat, mert azt hitték, egy ciklotron lépett ki a medréből.

— Na és ezek a cipők? — mutatott Merkvürdig úr Pistike lábaira, amelyek félárbocra eresztve kandikáltak elő egy bucka rémséges mélyéről. — Azt elhiszem. De Dyna-O-Static formatervezőivel gyártattam direkte Pistike számára. A külső héj profilaktikus poliösztrogén, amelybe lassan merevedő cinkvájszhabot pumpálunk egy ipari gyémántból készült kelepszelepen. Húszezer froncsimba kóstált.

— Jesszuskám — kiáltottam —, Jean-Claude Killy viselt ilyen cipőt amikor a három olimpiai bajnokságát nyerte.

— Csak szeretett volna — intett Merkvürdig Egon. — Ez spéci csuka. Bele van építve a sebesség. A croydoni repülőtér szélcsatornájában próbáltuk ki, a légörvények kezüket-lábukat törték az automatikus áramvonalain. Szegény Jean-Claude egyszer próbálta fel, majd műtéti úton távolították el a lábáról a Val Gardena-i traumatológián. Pistike, engeded el azt az istenverte ágat?

Pistike elengedte és újabb világattrakciókba kezdett. Bemutatott egy négyes Rittbergert, majd vidor hármasugrókunsztokat produkált a fenekén. A közeli csillagda professzorai egy emberként sprinteltek az obszervatóriumba, mert azt hitték, a Kohoutek üstökös landolt az Erzsébet kilátó tetején.

— Pistike — mondta Merkvürdig Egon —, ha azt hiszed, hogy Mark Philips kapitány és Farrah Fawcett-Majors is csak fetreng az ülepén, nagyon tévedsz. Állsz fel rögtön?

— Arra a pár másodpercre? — dünnyögött Pistike. — Minek?

Igazat adtam a srácnak. Alpesi félistennek lenni hálás dolog, de valahol filozófusokra is szükség van.

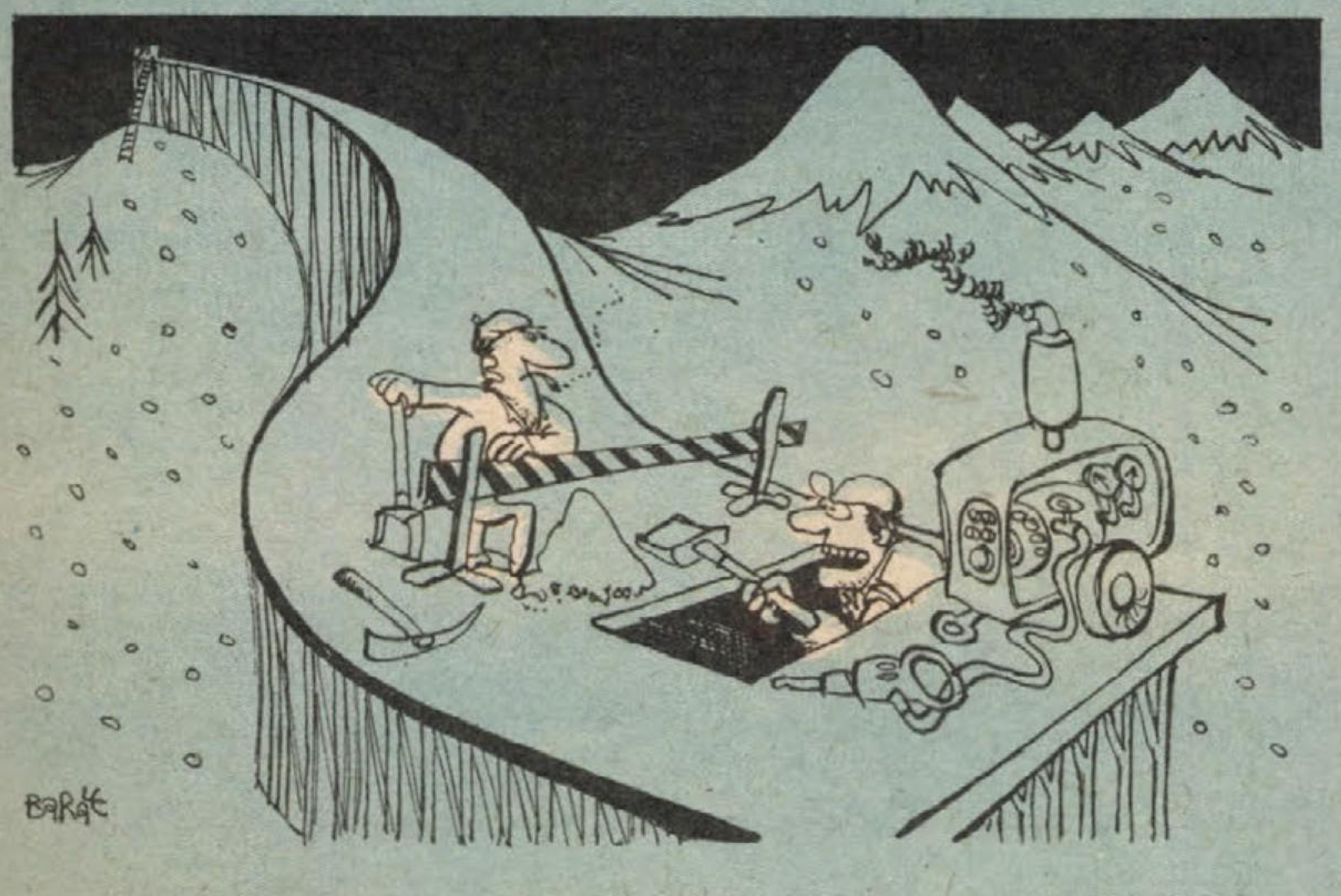
— Maga azért jól csinálja, Merkvürdig úr — mondtam. — Röpködnek az ezresek, mint ősszel a nyakleves. És én még azt hittem, hogy az idén mindannyiunknak beljebb kell húzni a nadrágszíjat.

— Úgy is van — mondta Merkvürdig Egon. — Én sem vagyok kivétel. Persze ezt is lehet stílusosan csinálni. Idenézzen.

Széthúzta a hasán az asztrakánbundát.

— Speciális önjáró nadrágszíj — mondta. — A madagaszkári pipikajmán bőréből készült a Fortnum és Mason műhelyében, Benvenuto Cellini tervei szerint, luxuskivitelben. Ez a nadrágszíj a beépített napelemek hatására adott esetben automatikusan beljebb húzódik. Tízezer forintomba került.

Peterdi Pál

– Ha minden jól megy, nyárra készen lesz...

ALKOHOLELLENES KÜZDELEM

– Nem adok magának borravalót, inkább főzök egy jó teát!

MAI MESE

– Elveszem a lányát, fater, ha fele királyságában van olajkút is...

OPTIMIZMUS

– Már nem sokáig ácsorgunk itt az aluljáróban, tegnap beadtuk a lakáskérvényt!

SZILÁNKOK

KÉSÉS

Kihívtam a szerelőt. Mire megérkezett, már nem volt semmi dolga, mert közben elvégeztem egy szerelőtanfolyamot és kijavítottam a hibát.

HIÚSÁG

— Görbe tükröt tartok magam elé. Abban szép vagyok.

KARRIERISTA

A tehetségtelen karrierista a ranglétrán mindenkit kíméletlenül maga elé engedett.

MAGÁNY

— Az ellenfelemet kiütöttem. Ott álltam egyedül a szorítóban. Hirtelen elfogott a magány érzése.

NAGYMAMA

Jó a nagymama a háznál. Főz, kitakarít, ellátja az unokáit. Aztán délután dolgozni megy. Ő az egyetlen pénzkereső a családban.

BÜSZKESÉG

— A feleségem rendkívül művelt, intelligens asszony. Öt világnyelven tudunk összeveszni.

VÁMVIZSGÁLAT

— Mit jelent ez az 500 kvarcóra a csomagtartóban?

— Ha az egyik órám késik, valamelyik majd csak mutatja nekem a pontos időt.

AZ ÉJSZAKÁBAN

— Segítség!
— Drága hölgyem, ki bántotta magát?
— Senki az ég világon.
— Akkor milyen segítségért kiabál?
— Csacsi fiú... Anyagi segítségért...

ÉRTÉKMEGŐRZŐ

Emberiérték-megőrzőt kellene létesíteni.

SZERÉNY SZERELMES

— Ugye, nem csalsz meg? Legalább kedden és csütörtökön!

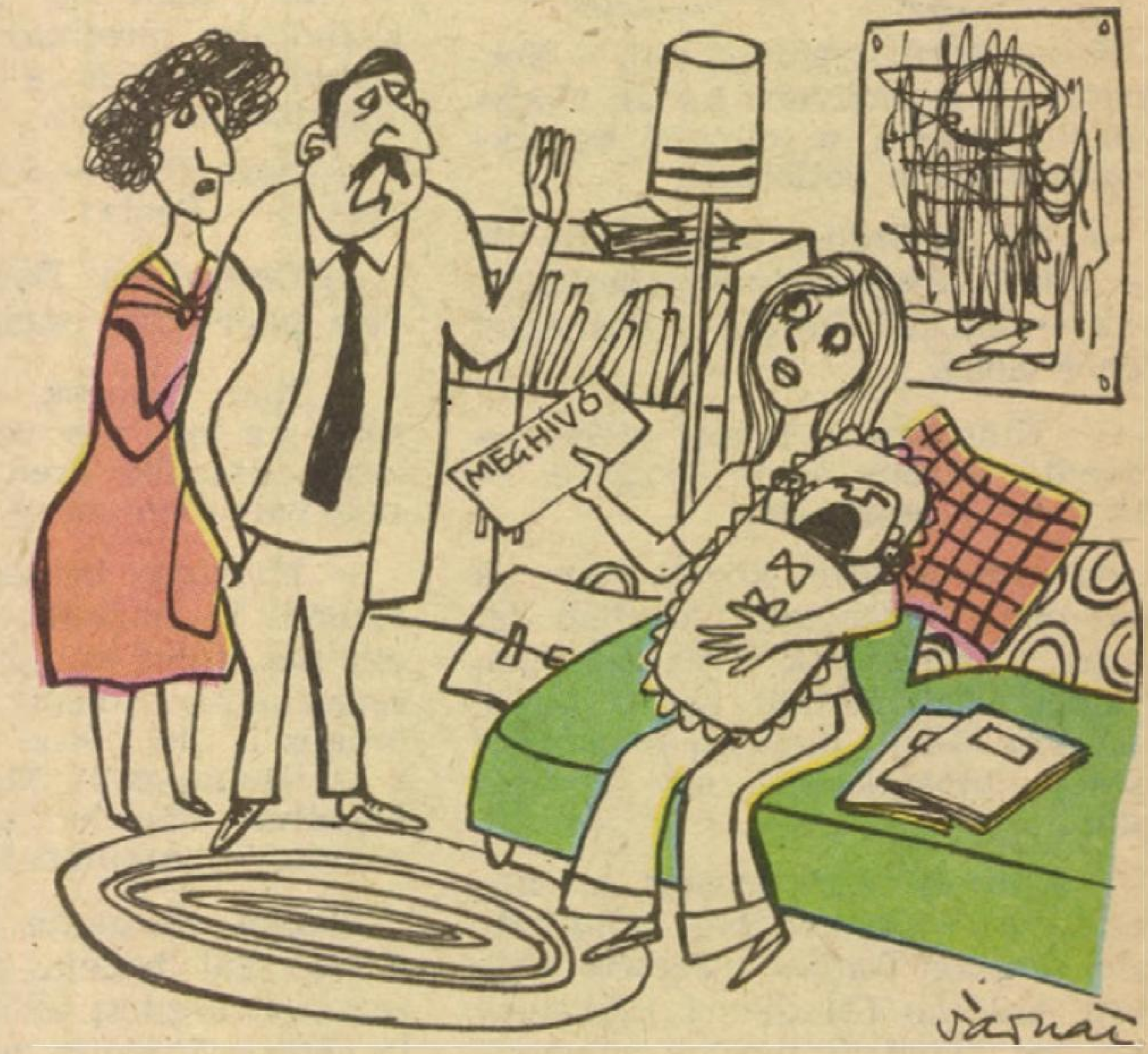
IGÉNYES FELESÉG

— A feleségem ma délután azért macerált, hogy vegyek neki egy új kabátot.
— És miért nem veszel?
— Mert ma délelőtt már vettem neki egyet.

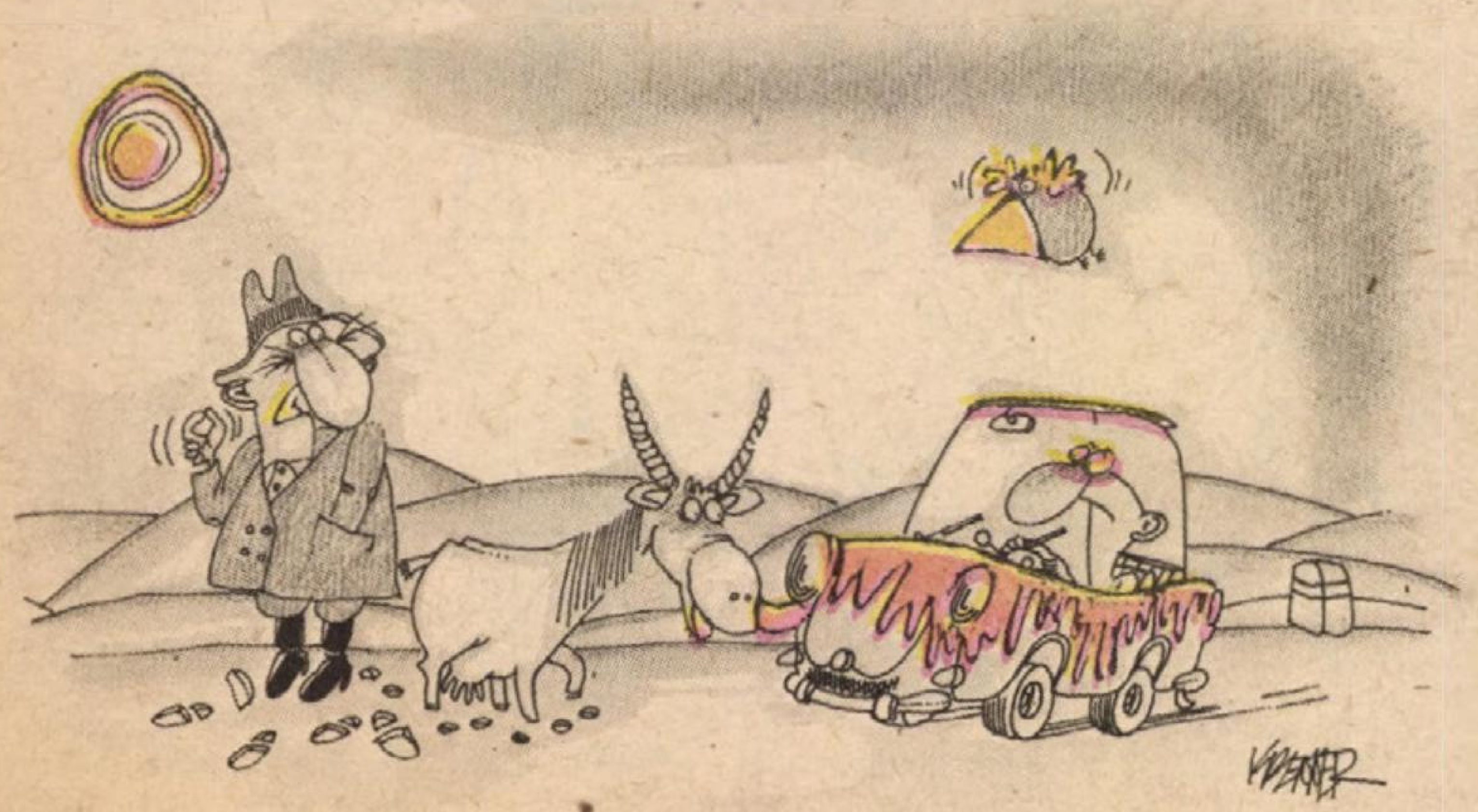
LEVÉL

Rossz levélíró vagyok. 1950-ben meg akartam írni a szakító levelet a menyasszonyomnak, de annyira lusta voltam, hogy nem írtam meg, és azóta is boldog vőlegénynek kell éreznem magam.

Galambos Szilveszter

– Szó sem lehet róla, kislányom. Te még túl fiatal vagy a bálozáshoz...

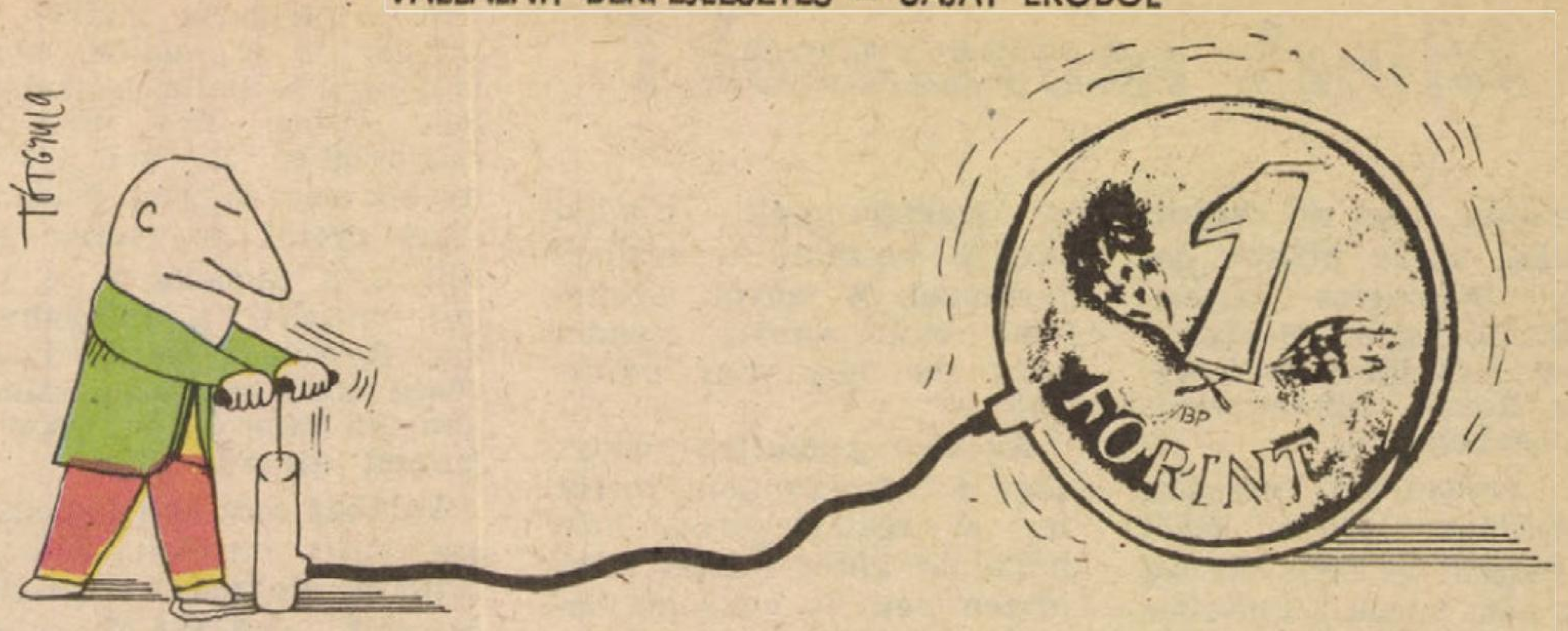

SÓZZÁK AZ UTAKAT

– De mama, minden osztálytársam jár már a táncházba...

Egyébként bűbáj

Edit egyébként tényleg bűbáj, kitűnő munkatárs, mintaanya, mintafeleség.

És mint a papagáj!

Mert ritkán történik vele valami, de ha történik, akkor azt egész nap „leadja" nekünk. Végtelenített magnószalag.

Ugyanazt az esetet szóról szóra elmeséli a hivatalban mindenkinek.

Még a hangsúly sem változik még a drámai szüneteket is mindig azonos helyen tartja, megőrül az ember, amikor már tizedszer hallja.

Márpedig én vagy tizedszer hallom.

Mert a szobám falai vékonyak, meg amúgyis csak nyitott ajtók mellett tudunk dolgozni, ahogy enyhül az idő, nálunk annál erősebben fűtenek.

Először a folyosón m sélte el valakinek:

— Képzeld, ilyen még az életben nem fordult elő velem... *(rövid szünet az érdeklődés fölcsigázására)* Jövök reggel a buszon, hirtelen fékez, én megtántorodom, nekiesem az előttem kapaszkodó férfinak... *(újabb szünet, mert a kataraktazis következik)* Föl voltam rá készülve, hogy jól összeszid, de ehelyett ő rám mosolyog, és azt mondja, szervusz, Editke, együtt jártunk suliba, emlékszel rám, én voltam a Sturpek. Rögtön megismert, pedig vagy húsz éve nem láttuk egymást, mit szólsz ehhez?

Az elképesztően izgalmas, drámai sztoriról pár perccel később a titkárság felől jut el a fülemhez Edit hangja:

„...hirtelen fékez, én megtántorodom..."

Aztán az iktatóból:

„...ő rám mosolyog és azt mondja, szervusz, Editke..."

Majd a telex-szobából:

„...rögtön megismert, pedig vagy húsz éve..."

Már reszket a kezem, érzem, ahogy ugrál az az ideg a szemem alatt, már vasgombóc van a gyomromban, tennem kell valamit, mert mindjárt visznek a diliházba.

Kirohanok a szobámból, Edit épp a csoportvezetőhöz akar benyitni, elkapom a karját.

— Figyeljen csak ide, Editke, irtó izgi kalandom volt ma. Megyek a villamoson, nem figyelek a kanyarnál, meglódulok, akaratlan rátaposok egy szerencsétlen nő lábára. Várom a jogos szemrehányást, szidalmat, ehelyett rám nevet és azt mondja, szervusz, Bandi, én vagyok a Safranek Ica, együtt voltunk üzletkötők a KÖJÁL-nál. Azóta se találkoztunk, mégis azonnal rám ismert, mit szól ehhez?

Edit döbbenten hallgatja végig az én történetemet, még akkor is sóbálvánnyá váltan áll, amikor én diadalmasan visszahúzódom a kuckómba.

Korai az öröm.

Mert már hallom is a csoportvezető szobájából Edit hangját:

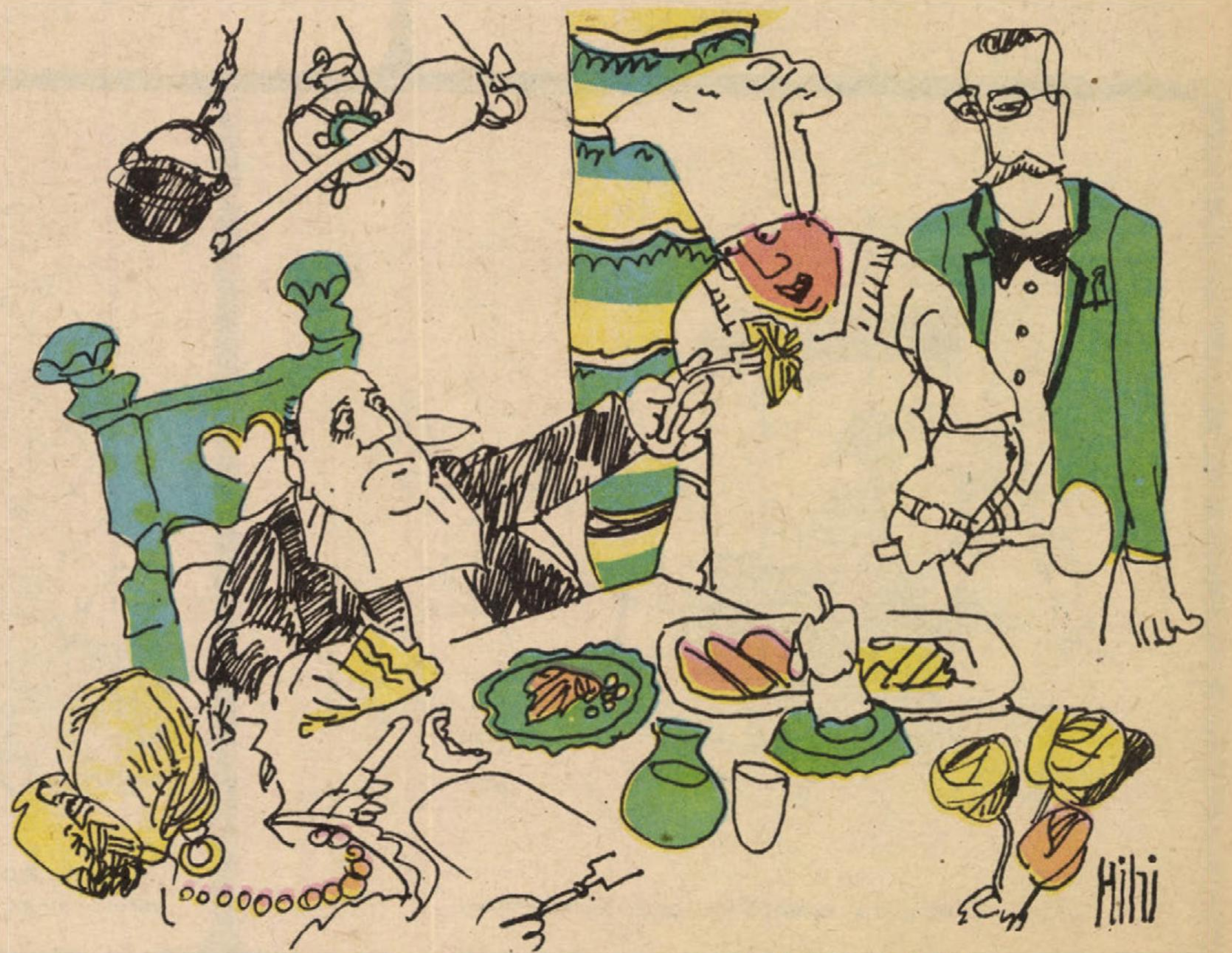
— Képzelje, ilyen még az életben nem fordult elő velem. Hogy két dolog ennyire klappoljon... (Szünet.) Én jövök reggel a buszon, Kürti jön reggel a villamoson. Én megtántorodom, fékezés miatt, ő megtántorodik kanyar miatt. Én nekiesem az előttem kapaszkodó férfinek, ő meglódul és rátapos az előtte álló nő lábára. Én azt hiszem... ő azt hiszi...

És így tovább.

Mi is a mentők száma?

Kürti András

ESZI, NEM ESZI

– Miért, kérem tisztelettel, a magyar filmek talán jobbak?

Minek nevezzenek?

Mondjuk, hogy nő vagyok. Ártatlan, ámde büszke hajadon. Becsületes nevem: Földönfutó Eszter. Megszeretek egy fiút, bizonyos Kopfhalter Rezsőt. Elhatározzuk, hogy egybekelünk.

Én azonban sok Mészáros Márta-filmet láttam, tehát nem veszem fel férjuram ősi nevét, nem leszek Kopfhalter Rezsőné. De még az arany középutat sem választom: Kopfhalterné Földönfutó Eszter sem akarok lenni.

Kihasználom demokratikus családjogi törvényünket, s maradok Földönfutó. Leánykori nevem megtartása elég könnyen megy: csak az anyósom sértődik meg egy életre és az apósom néz rám méla megvetéssel, mert nekem nem jó férjem szent neve. A nagyanyám elájul, anyám hisztériás rohamot kap, mert felrúgom nemzeti hagyományainkat. Csak apám szorítja meg a kezemet részvéttel és mély együttérzéssel.

Nem értem az egész cécót, mi ebben a tragikus? Az már kissé meglep, hogy az anyakönyvvezető is morcos, a munkahelyemen pedig a szakszervezeti bizalmi próbál beszélni a makacs fejemmel. A lányok egyszerűen csak annyit mondanak: „te meg vagy húzatva!"

Az első gyakorlati nehézség a nászútunkon merül fel. A szállodaportás nem hajlandó közös szobát adni, hiszen nem is vagyunk házasok. Felhívjuk figyelmét, hogy lapozzon hátra személyi igazolványunkban, s akkor minden kiderül. Nagy nehezen megnyugszik, de azért gyanús neki a dolog.

Még szerencse, hogy nem futotta külföldi nászútra. Ugyanis az útlevelünkből végképpen nem derül ki, hogy házastársak vagyunk.

De félre a gondokkal, a nászút mindezek ellenére sikerrel jár. Néhány hónappal később domborodó hassal teszek-veszek otthon. Csengetnek. Ajtót nyitok, gömbölyű asszonyság gurul befelé, Földönfutó Esztert keresi.

— Én vagyok! — mondom.

— A körzeti védőnő vagyok, aranyoskám, a születendő gyermek ügyében jöttem — hadarja sietve. — Először is gratulálok, hogy lányfejjel vállalta a szülést. Sok öröme lesz még a csöppségben. Ma már törvényeink nem tesznek különbséget gyerek és gyerek között, s a társadalom is segíti, megérti a leányanyákat. Remélem, semmi keserűség nincs magában. Mindannyian támogatjuk majd a magzat kihordásában.

Valóban meg kell támogatnia, mert elalélok. Először elállt a lélegzetem a meglepetéstől, elvörösödök, elsápadok, hebegek-habogok, aztán úgy döntök, hogy vállalom a leányanyaságot.

A védőnő távozása után fordul meg először a fejemben, hogy talán jobb lett volna más nevet választanom. Persze olyat, hogy női egyenjogúságomon ne essen csorba. Például az adott lehetőségek közül a férjem vezetéknevéhez csatolhattam volna az én utónevemet. Lehettem volna Kopfhalter Eszter is. Nem is csúnya.

Te jó ég, akkor meg azt hihetnék a szomszédok, hogy a saját testvéremmel élek együtt. Nem. Inkább maradok leányanyja.

Majláth László

– Még hogy menjünk havat lapátolni. Hát hol van itt hő?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Pistikének mondja az édesanyja:

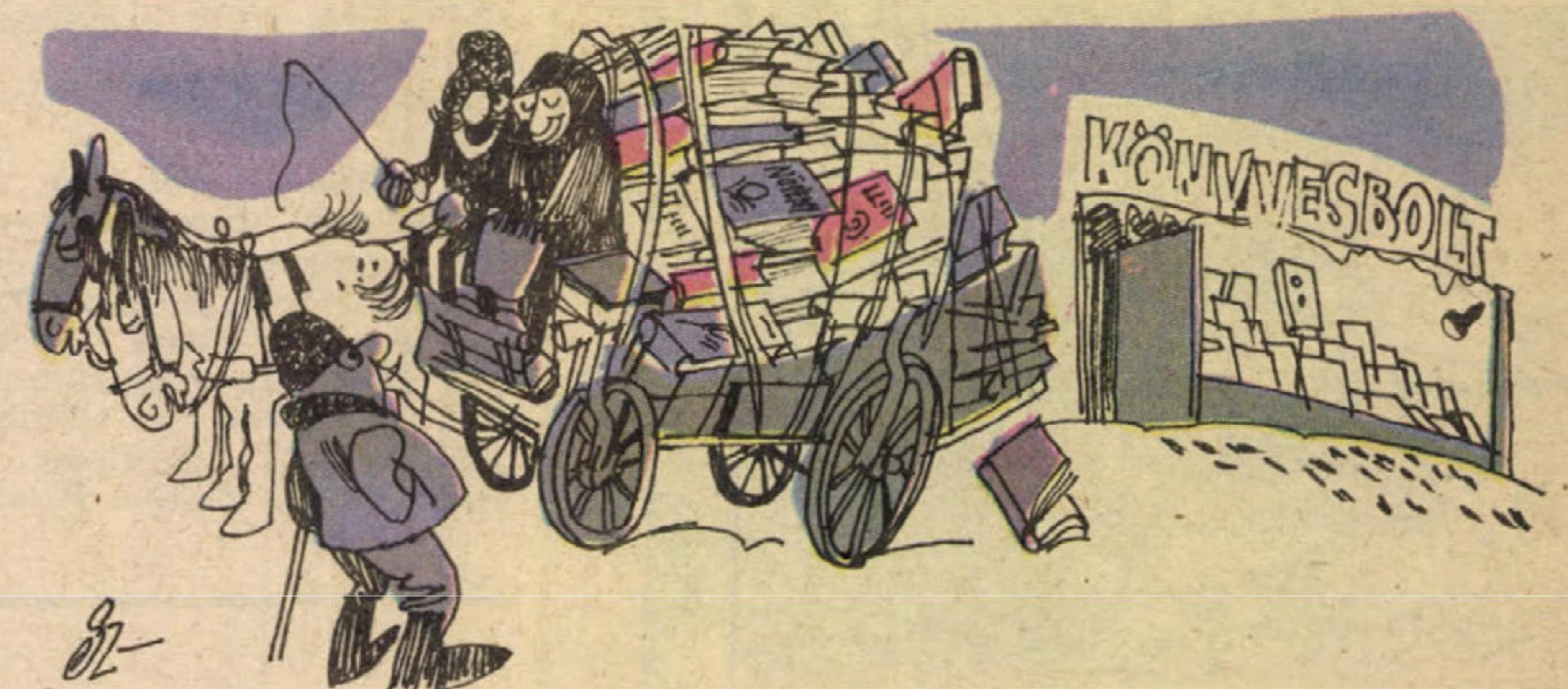
— Autót akarunk venni, kisfiam, ezért takarékoskodni fogunk. Apu nem fog dohányozni, én nem eszem édességet. És te, Pistike?

— Én meg nem járok iskolába ...

Két vénkisasszony ül a presszóban, nézegetnek az ablakon át az utcára. Arra lesznek figyelmesek, hogy egy tyúk repül ki az udvarról az utcára, s egy kakas követi. A tyúk eszeveszetten menekül. Jön egy autó és elgázolja a buta tyúkot. Azt mondja az egyik vénkisasszony büszkén:

— Látod, Gizi, inkább a halál!

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

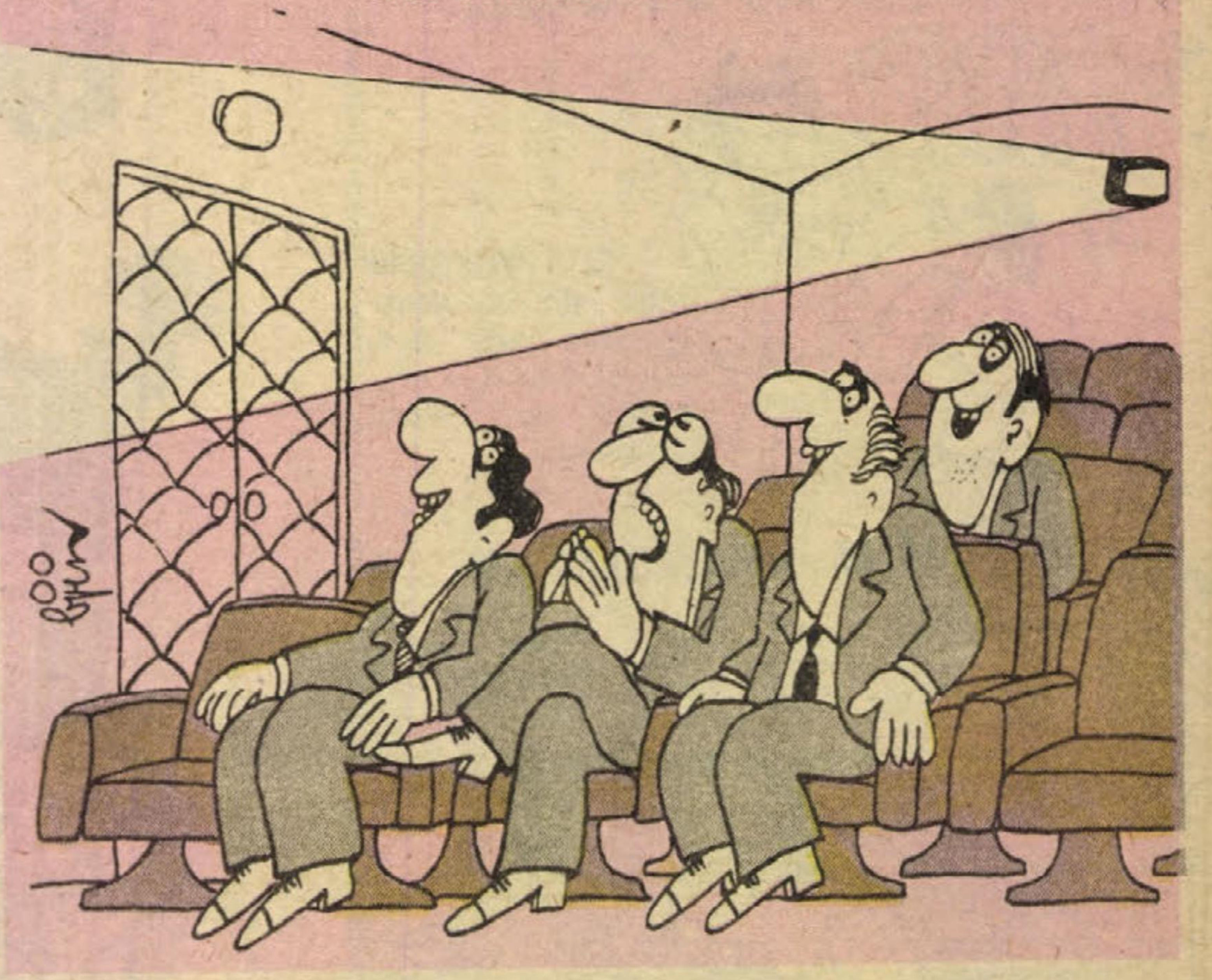

– Megvettük a Maris nászajándékát!

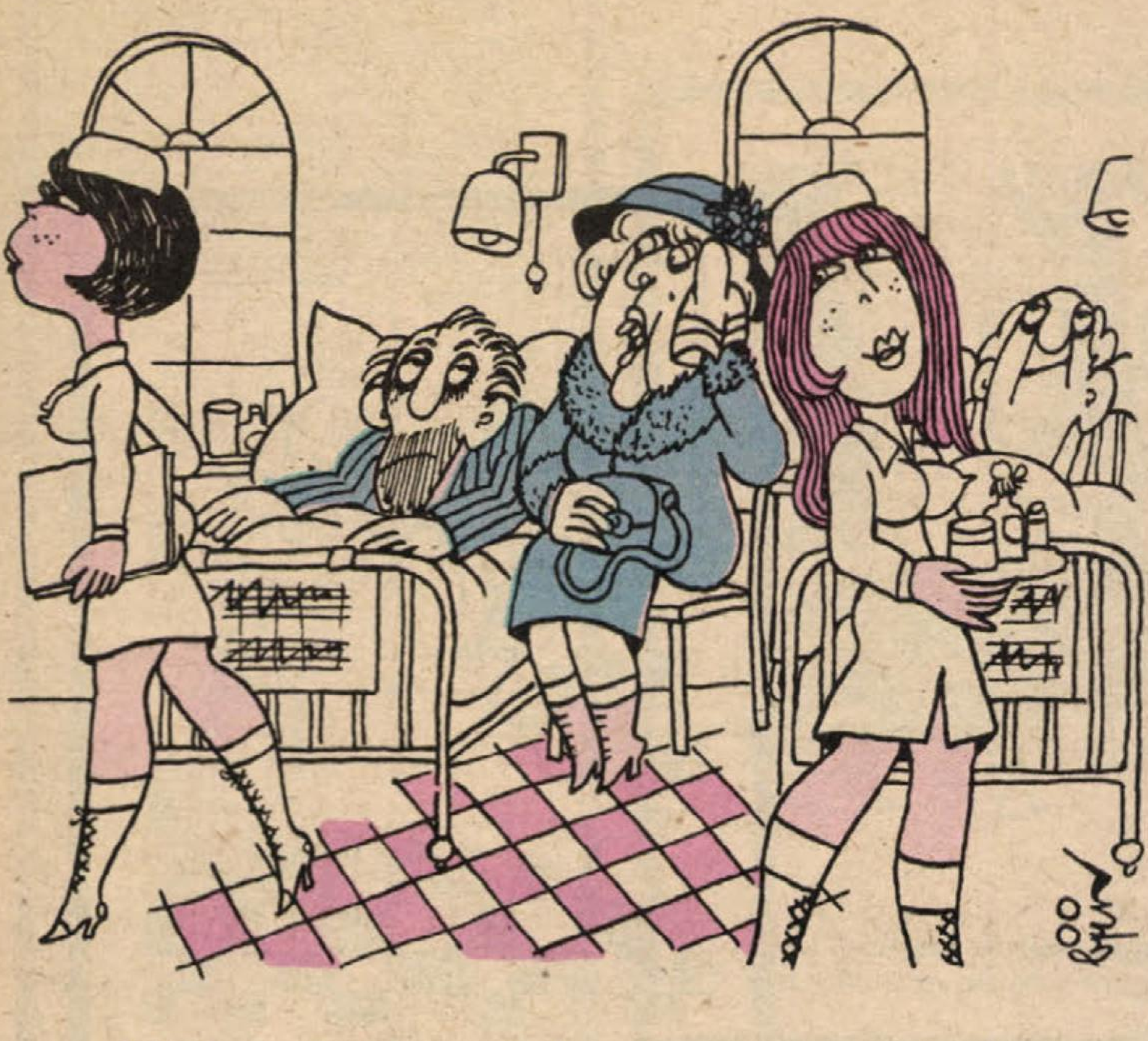

– Mindjárt visszaadom, csak felmelegszem ...

FILMÁTVEVŐ BIZOTTSÁG

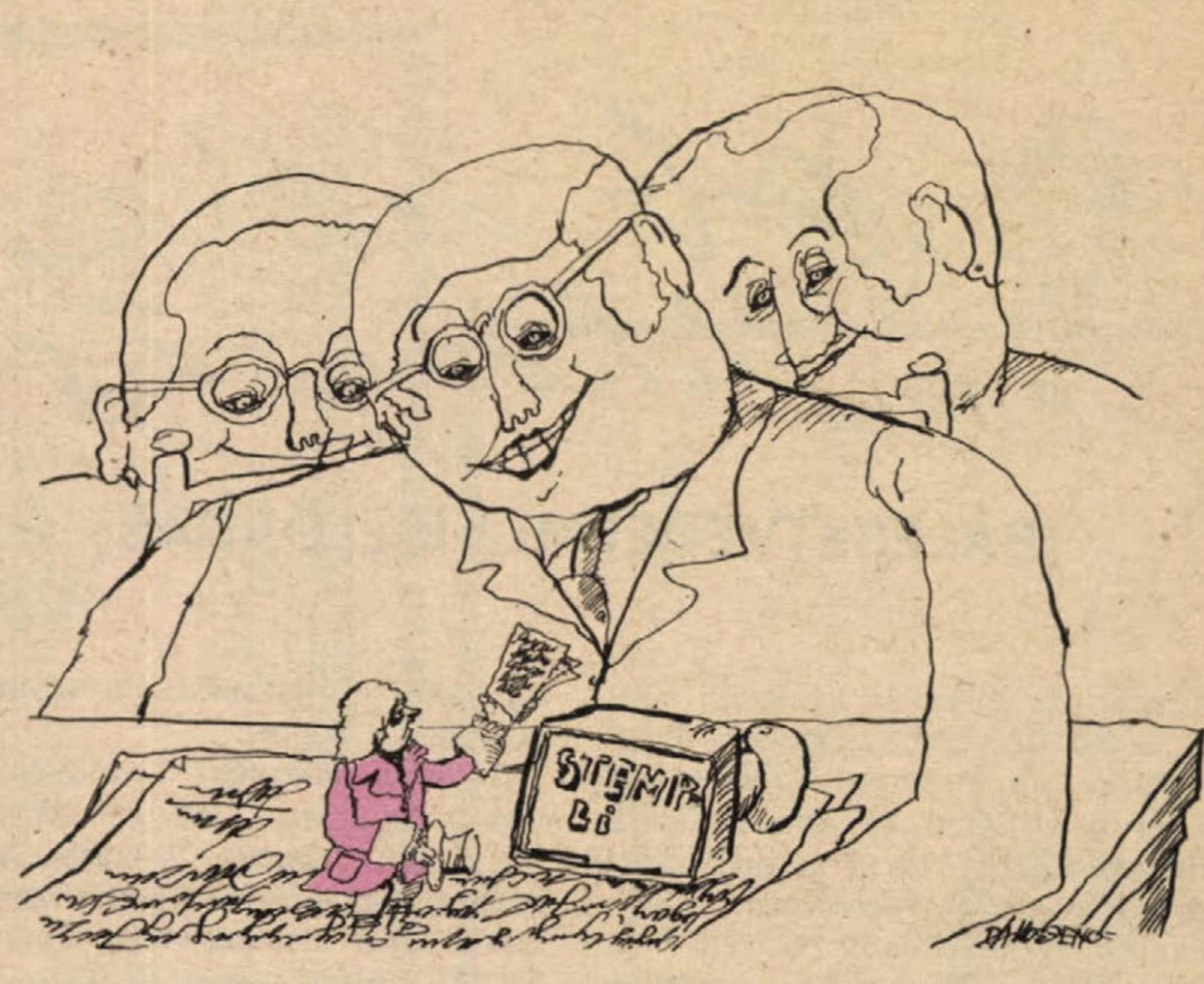

– Az ilyen fülledt erotikát a mi egészséges közönségünk megvetően elutasítja ...

– Inkább ápoltatod magad ilyen kis csitrikkel, mint velem?

MAI GULLIVER AZ ÓRIÁSOK KÖZÖTT

PÁRTFOGÓ

– És gondolkodtál már azon, hogy melyik klikkbe szeretnél bejutni?

Kovács áradozik:
— Tudod, barátom, nemrég megpillantottam egy nőt, és már az első látásra beleszerettem.
— Elveszed feleségül?
— Nem.
— Miért?
— Mert még egyszer megnéztem...

Meghal egy öreg pincér. Özvegye elhatározza, hogy megidézi szellemét, és ezért spiritiszta szeanszot rendez. De az asztal csak nem akar mozgásba jönni.

— Béla — zokogja az özvegy —, miért nem jössz?

— Nem az én asztalom — hallatszik a sötétben egy gyenge hang.

BESZÁMOLÓ

– Végül, mint magánember bevallhatom önöknek, kartársak: baj van!

Enyém, tied, enyém

NE LOPJ!

Az apa valósággal tajtékzott:

— Micsoda szégyen! Az én fiam lop!

És megmutatta feleségének a tanítónő bejegyzését az ellenőrzőkönyvben: „Értesítem, hogy fiúk már másodízben eltulajdonította osztálytársa tízóraiját..."

A gyerek megszégyenülten, remegve húzódott a sarokba. Tudta, hogy az apa erkölcsi kérdésekben nem ismer tréfát.

— Hát erre tanítottalak én téged? Nem eleget mondtam neked, ami a másé, az a másé? Te nyomorult kis tolvaj! De most megkapod a magadét!

Kinyitotta az aktatáskáját és az aljából kihalászott egy patentos ételhordó edényt. Felnyitotta és kivett belőle három vadonatúj borjúbőr nadrágszíjat. Az egyiket kiválasztotta, próbaképpen egyet-kettőt suhintott vele a levegőbe, aztán alaposan elnáspángolta vele a gyereket.

A fiú összeszorította a fogát. Tudta, hogy az apja nem sajnálja a szíjat, hiszen a nadrágszíjgyárban dolgozik, mindennap hazahoz hármat-négyet az ételhordóban.

ELVTÁRSI ÜDVÖZLETTEL

Kaptam a következő levelet:

„Felszólítjuk, hogy az Önnek használatra kikölcsönzött potenciálmérőt haladéktalanul szolgáltassa vissza. Mivel nevezett tárgyat ön meghosszabbítás nélkül mind a mai napig magánál tartotta, közöljük, hogy amennyiben felszólításunknak nem tesz eleget, Ön ellen a szükséges feljelentést megtesszük. Elvtársi üdvözlettel: pecsét, aláírás, cím."

Két eset van: 1. vagy nincs igazuk, ez esetben engem meggyanúsítanak azzal, hogy idegen tárgyat nem szolgáltatok vissza. Vagyis megrágalmaznak. Márpedig kikérem magamnak, hogy engem holmi rágalmazók elvtársuknak szólítsanak.

2. Vagy igazuk van. Ez esetben én megfújtam, meglovasítottam, megpattintottam a potenciálmérőt. Kérdem én, hogy milyen alapon szólít elvtársnak egy ilyen alattomos tolvajt a tekintélyes cég?

Vagyis nekem nem anynyira a levél ellen van kifogásom, mint az „elvtársi üdvözlettel" kifejezés ellen. Ez a levélzáró formula igen elterjedt az utóbbi időben és valahogy nem mindig érzem helyénvalónak. Ha valakit értesítenek, hogy megkapta a legmagasabb ilyen-olyan kitüntetést, akkor az „elvtársi üdvözlet" rendben van. Akkor is, ha ideológiai konferenciára invitálnak valakit.

De ha azt írják nekem, hogy fizessek elő a Szex a családban című folyóiratra, vagy felszólítanak, hogy a hulladékot ezentúl magam vigyem le a kukába, akkor nem muszáj engem elvtársian üdvözölni.

Elég annyi, hogy: tisztelettel.

Bár ehhez sem ragaszkodom.

VANDÁL-BOSSZÚSÁG

„Mégiscsak felháborító, hogy az egész kerületben nincs egy sértetlen telefonfülke, egyetlen ép, használható nyilvános készülék, amit tönkre lehetne tenni..."

Novobáczky Sándor

Az ágyban dohányzás

(BALESETVÉDELMI KISELŐADÁS)

Nyugodalmas éjszakát kívánok, bújjanak velem az ágyba! Ígérem, hogy rövid leszek, de unalmas. Ezért máris oltsuk el a villanyt, és gyújtsunk rá egy cigarettára! De ne a takaró alatt! Az ágytűz káros az egészségre!

Hogyan dohányozzunk tehát az ágyban?! Lehetőleg samottal bekenve, és semmi esetre sem a KERMI által betiltott petróleumszagú pizsamában. A füstrudacskánk egyik végét vegyük a szánkba, a másik végét pedig ne fordítsuk a gyúlékony ágytársunk felé! Minden slukk után ellenőrizzük, hogy nem füstölög-e valahol az ágyastársunk?!

De mit csináljunk, ha egyedül vagyunk egy égő cigarettával az ágyban?! Lehetőleg ne feküdjünk rá. Gondoljunk inkább másra! Például arra, hogy ágyunk nem a munkahelyünk, és ezért ne söpörjük a cigarettából kieső parazsat a kispárnánk alá. A saját ágyunkban lehetőleg ne rendezzünk értekezletet, és ne pöfékeljünk sokat! Ha izzó fináncláb bújik a dunyhánkba, akkor azonnal hívjuk ki ágyunkba a tűzoltókat!

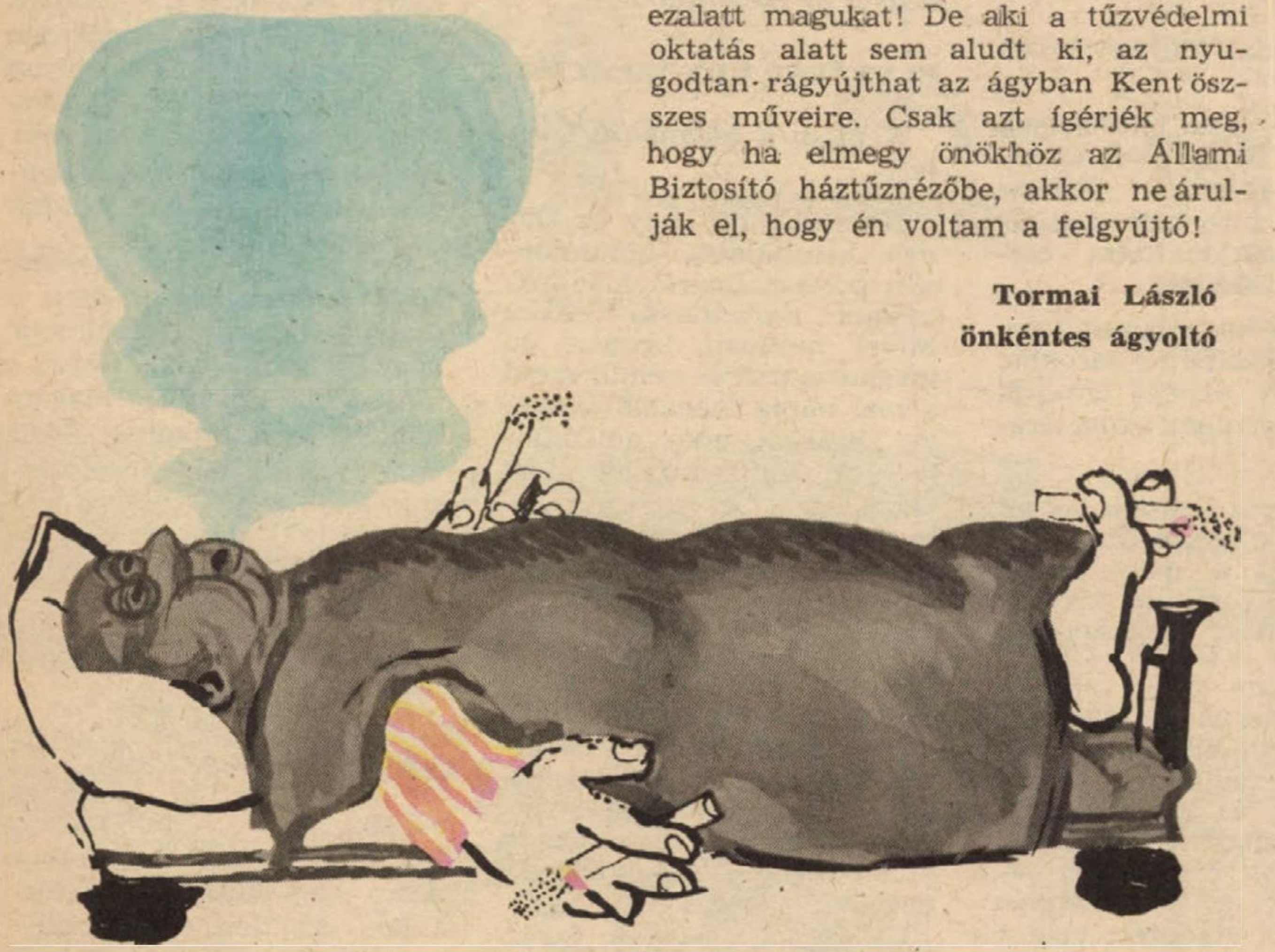
De mondok mást! Aki az ágyban két Valeriana után rágyújt, amellett a kisördög sohasem alszik. Ezért még a paplan alatt se higgyünk el mindent a dohányiparnak! Ne bízzunk abban, hogy egyes magyar cigaretták a paplan alatt nem szelelnek, és maguktól elalszanak! Meg egyébként is. Ágyban, cigarettázás közben, nem illik elaludni, mert aki álmában a tűzoltósággal játszik, az bepisil.

További teendők! Lefekvés előtt a vizes Sopianae-t ne rakjuk a forró kályhára! Tegyük inkább Szopit a sütőbe. Egyes pesti rezsókban ugyanis olyan kicsi a gáznyomás, hogy a vasárnapi töltött csirke hétfőre sül meg. Így a szombati Sopianae is kisül keddre. Fogyasszunk tehát minél több sült és kvarcolt cigarettát! Azokkal nem kell annyit kínlódni az ágyban, mint egy szűzdohánnyal.

Milyen gyártmánykülönlegességek javasolhatók még az ágytüzek megelőzése érdekében? Az éneklő cigaretta, a poroltó cigaretta, a vekkercigaretta, a nagyhatású hashajtóval dúsított cigaretta és a szuperszúnyog szivarka. Az éneklő cigaretta előnye, hogy a Don Carlos című operából Fülöp király „Majd alszom én...” kezdetű áriáját énekli, amíg az ágyban az erős dohányos körmére ég. Ettől eltér a poroltó cigaretta, amelynek szopókájában egy lövőke van, ami horkolás esetén porrá lövi a lakást. Ezenkívül igen praktikus éjjeli ágytárs a vekkercigaretta is, amelynek füstszűrője a lágytojás hőfokát elérve automatikusan csörög. A nagyhatású hashajtóval dúsított cigaretta balesetelhárítási tevékenységét nem kell külön ecsetelni, míg a szuperszúnyog szivarka füstje a süket dohányos orrában zümmög.

Tisztelt ágyban dohányzók! Merem remélni, hogy a balesetvédelmi előadásom hasznos volt, és jól kialudták ezalatt magukat! De aki a tűzvédelmi oktatás alatt sem aludt ki, az nyugodtan rágyújthat az ágyban Kent összes műveire. Csak azt ígérjék meg, hogy ha elmegy önökhöz az Állami Biztosító háztűznézőbe, akkor ne árulják el, hogy én voltam a felgyújtó!

Tormai László
önkéntes ágyoltó

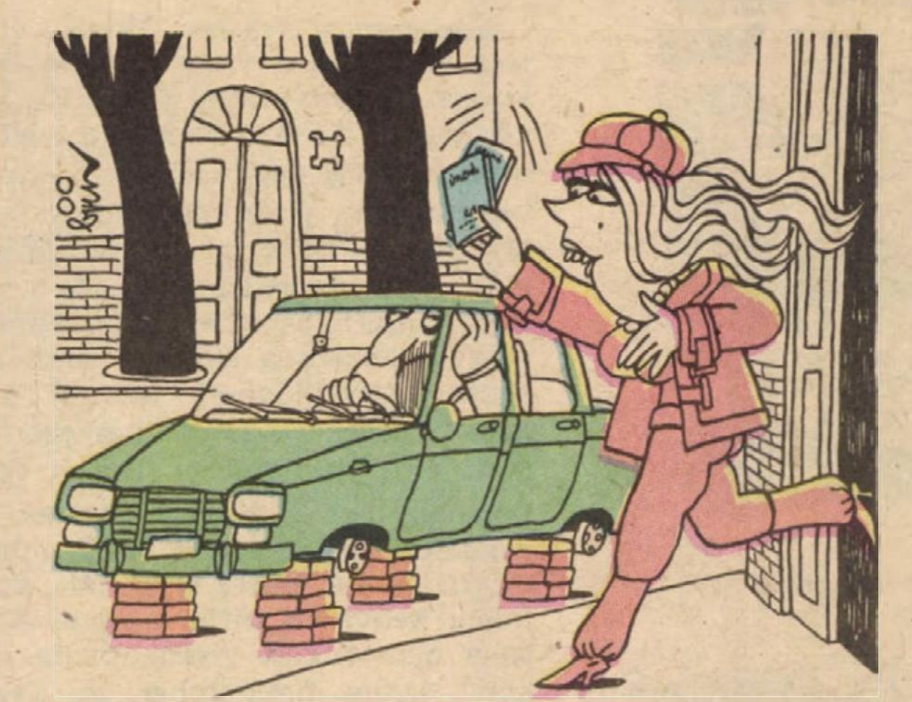

– Doktor úr, elvállalhatnám másodállásban az osztály takarítását?

– Ezek már úgy megszokták a csúszkálást, hogy nem lehet leszoktatni őket...

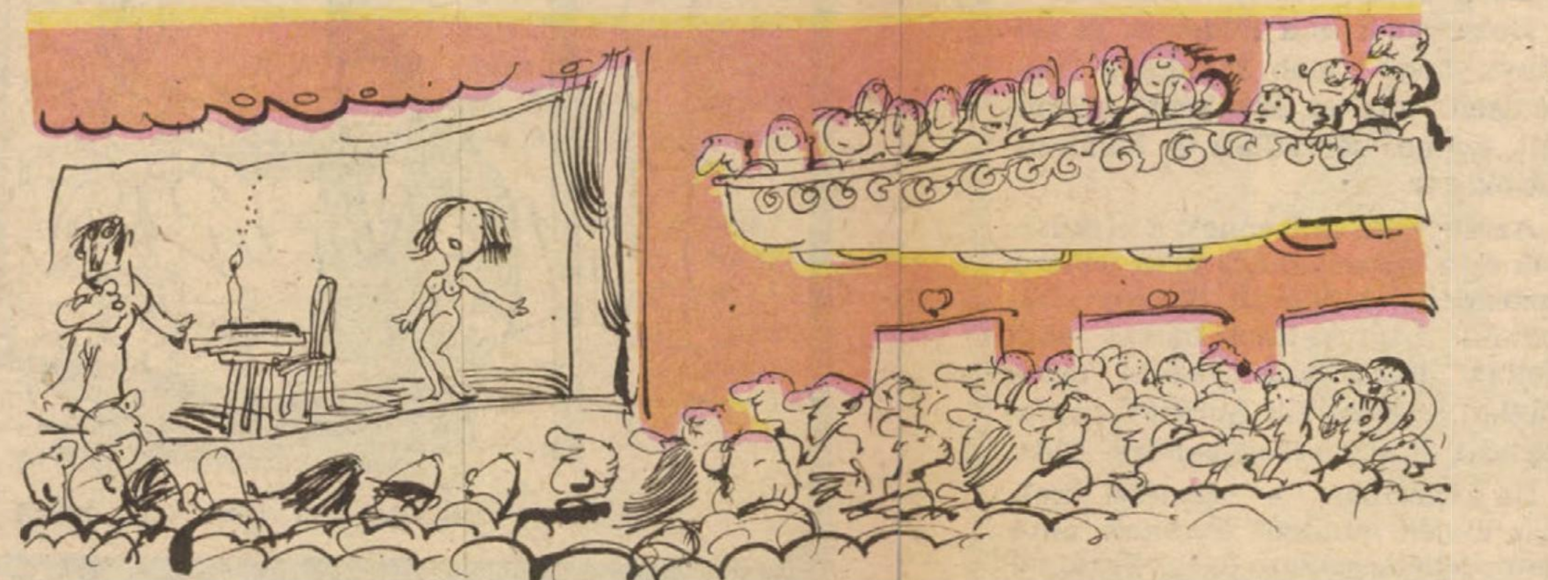

– Fiacskám, megkaptam az útlevelünket. Utazhatunk Bécsbe gumit vásárolni...

ÖNKRITIKA

MEZTELEN SZEREPLŐK A PESTI SZINPADOKON

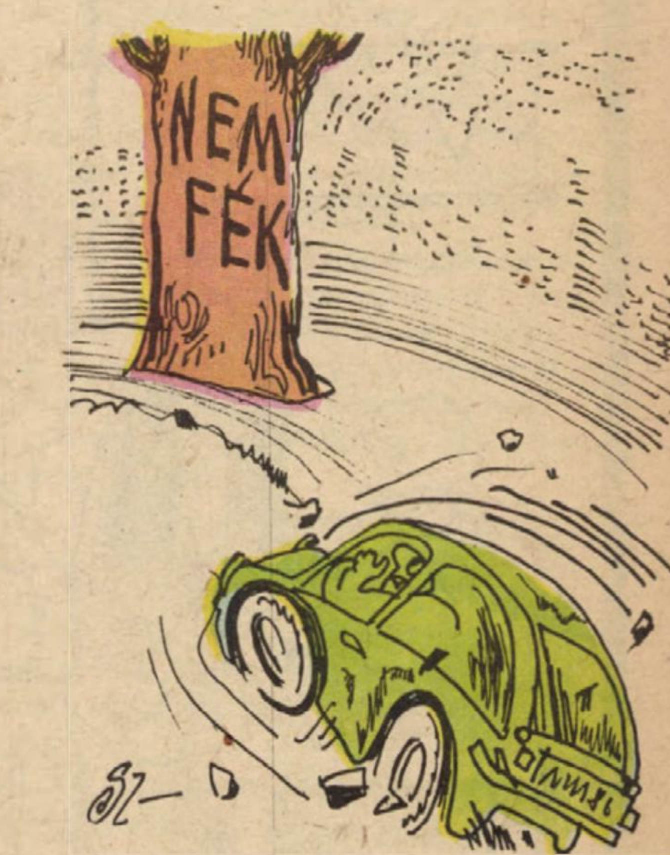

– Mi ebben az új hullam? Semmi olyat nem látok, amitől más, mint a többi nő.

– Ebben a szobában olyan túlfűtött a légkör, hogy az már energiapazarlásnak számít...

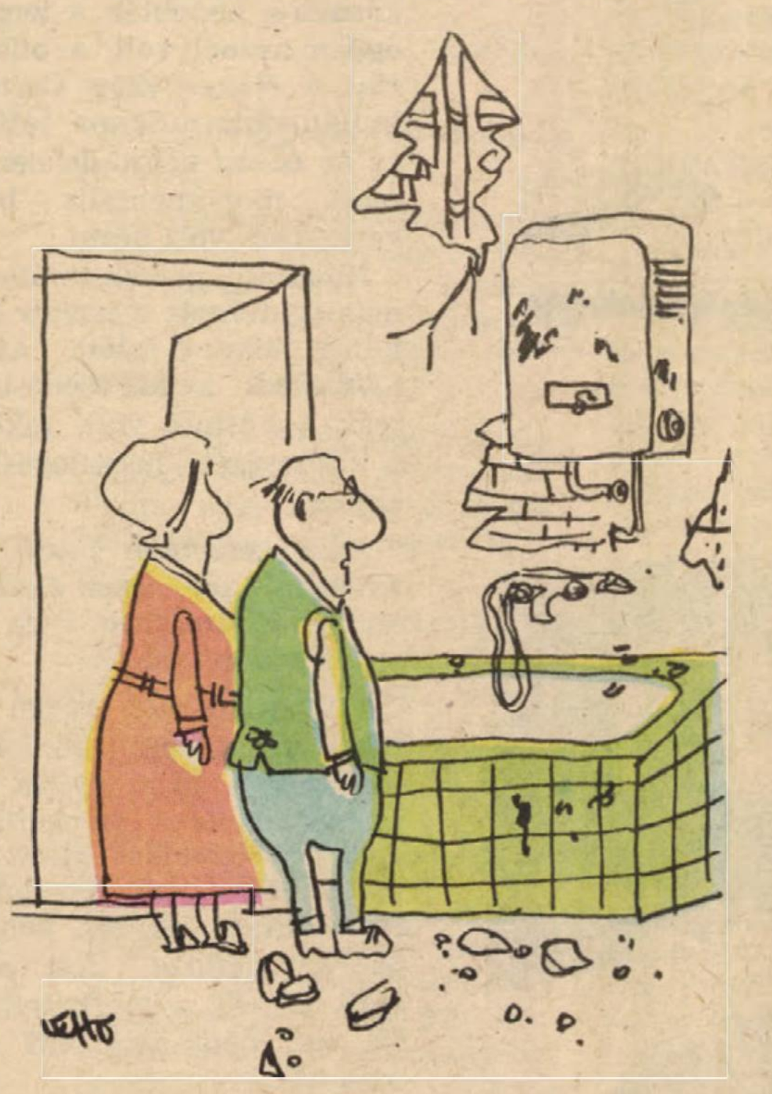
ÖREG KOCSI

HOGYAN KÖZLEKEDJÜNK A SIKOS UTAKON?

„ADD A NEVED A MUNKÁDHOZ!"

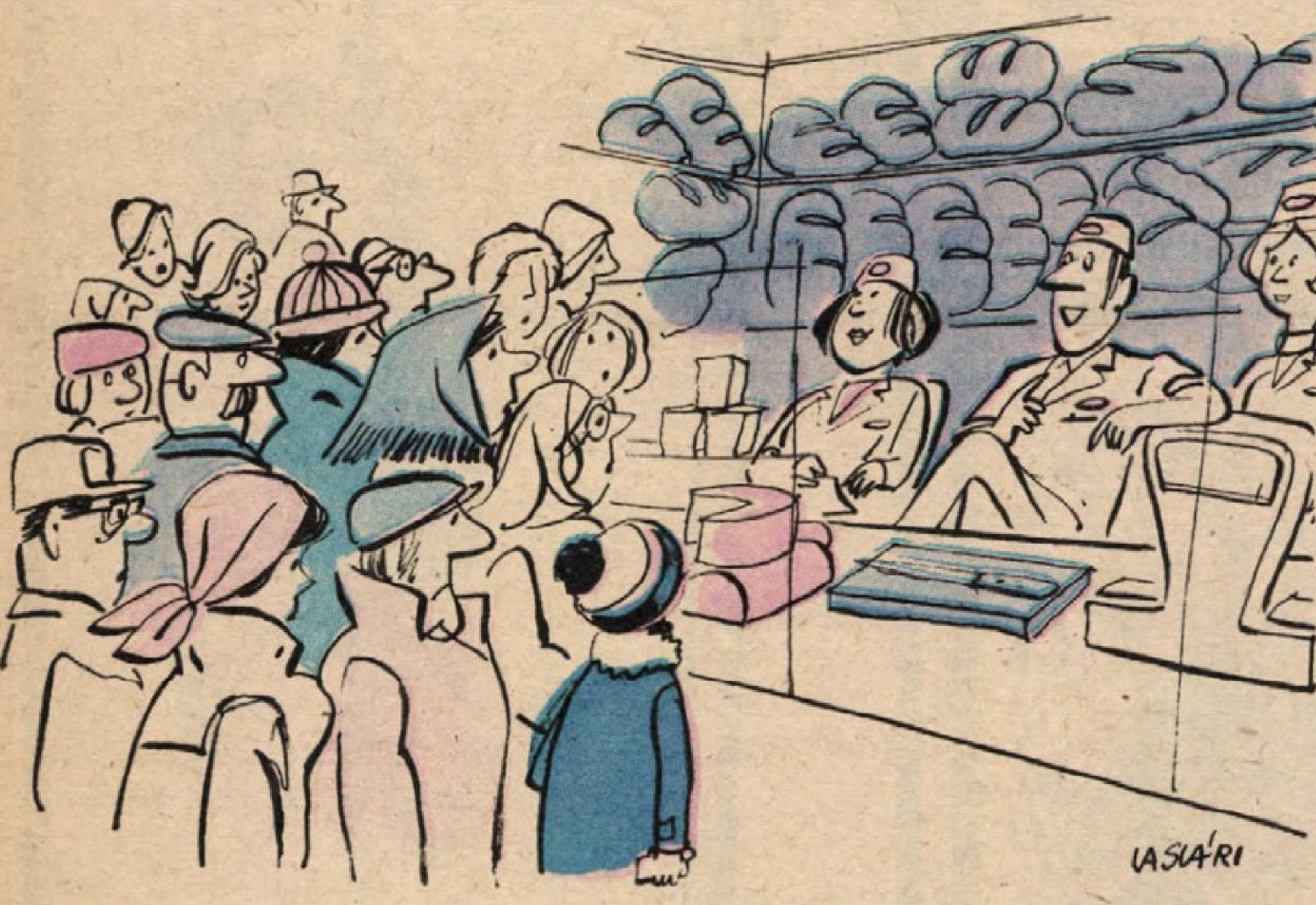
– De ronda neve volt ennek a szerelőnek!

DÖMPING

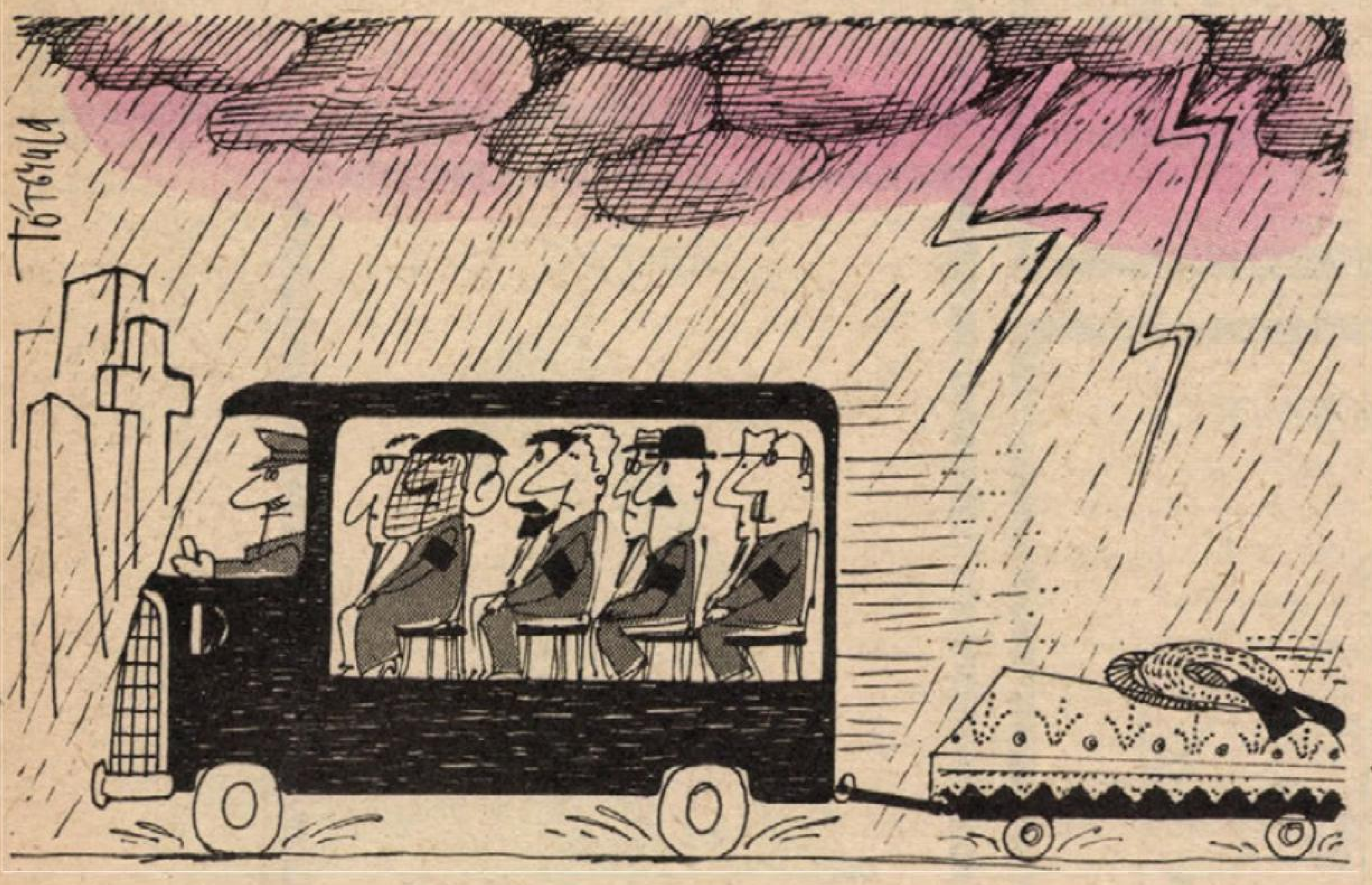

– A csecsemőtejet is csak egy duplával hajlandó meginni!

– Vetélkedő dönti el, hogy ki kapja a jó kenyeret...

FEKETE HUMOR

VIHAROS IDŐJÁRÁS

SZERZŐI EST

MICSODA CIRKUSZ

Szeretem a cirkuszt. Hosszú életem folyamán a világ minden cirkuszát végigélveztem, tisztelet a kivételnek. Néhány nappal ezelőtt megnéztem a pesti cirkusz szakmai bemutatóját, és csupa magyar világszám brillírozott a közönség előtt. Ezek az artisták járják a világot, most hazajöttek, hogy végre a magyar közönség előtt is bemutatkozzanak. Különösen tetszett nekem Zéman Károly ugrószáma, amit róla neveztek el Tokaji csoportnak. Ezt a Károlyt ketten is rugdalták, egyik ide, a másik amoda, tíz tempószaltót is csinált, szelíden, kedvesen tűrte a rúgásokat, soha nem rúgott vissza, pedig jóképű, izmos fiatalember, de ilyen az élet, vagyis a cirkusz, mindig van aki rúg és mindig akad, aki tűri. A közönség lelkesen tapsolt, mert az emberek szeretik nézni, ha mást rugdalnak.

Ahogy nézegettem a cirkuszban a jobbnál jobb számokat, eszembe jutottak régebbi cirkuszi élményeim, amelyek közül talán a legizgalmasabb volt Houdini.

Az idősebbek talán még emlékeznek a nevére, mert ő volt talán a világ leghíresebb artistája, az egész földkerekség csodálta és senki sem tudta megfejteni a titkát.

Én Hollywoodban ismerkedtem meg vele, és amikor magyarul káromkodott, akkor tudtam meg, hogy magyar, és miután a rossebet is emlegette, már azt is tudtam, hogy Rada körül születhetett.

A produkció előtt megjelent a Los Angeles-i rendőrfőnökkel és két detektívvel a tengerpart mólóján, maga a rendőrfőnök bilincselte meg kezét-lábát, betették egy fekete vízhatlan ládába, aminek fedelét kulccsal lezárták, azonfelül a detektívek lebilincselték magát a ládát is, előzőleg azonban megvizsgálák, nincs-e más kijárata ennek a koporsónak. Nem volt. Amikor ezzel elkészültek, Houdinit, saját kérésére, bedobták a tengerbe, ami éppen kéznél volt, a bűvész elmerült a Nagy- vagy Csendes-óceán hullámaiban. Ekkor láttam, hogy ez az óceán nagy, de nem csendes, mert monumentális hullámokat vert, rossz volt nézni.

Houdini percek múlva bilincs nélkül kiúszott a partra és meghajolt a tömeg előtt, az emberek tomboltak a lelkesedéstől. És ez csak a kóstoló volt, reklám, hogy a közönséget becsalogassa a cirkuszba.

Aztán eszembe jutott egy pesti emlékem, ami egész életemre elkísért és amire még évek múlva is sokat gondoltam.

Volt régestelen régen egy Zoli nevű bohóc, akit később, amikor megnyílt a nagy, nyilas cirkusz, a nyilas testvérek meggyilkoltak. Ez volt a produkció: kijött Zoli, aki valódi törpe volt, egy háromméteres óriással, akinek gólyalábát is nadrág takarta. Zoli összeveszett nyílt színen a mérhetetlen pasassal, aki nem szólt egy szót sem, csak állt.

Zoli egyre dühösebb lett, nekiesett az óriásnak, verte, rugdalta, harapta, de sok kárt nem tudott tenni benne, mert még a bokájáig sem ért. De a parányi bohóc nem nyugodott, újra és újra nekiesett a mozdulatlan emberhegynek, közben szidta, lehordta mindennek, csak jónak nem.

Az óriás az egész szám alatt csak állt és meg sem mozdult. Végül Zoli összeesett, a monument lehajolt, felkapta, mint a pelyhet és kivitte a porondról.

Ennyi volt az egész. Később, amikor valódi cirkuszokban szerepeltem, sokszor gondoltam szegény kis Zolira és az óriással folytatott reménytelen harcára. Pedig lehet, hogy a pirinyó Zolinak volt igaza.

Az is eszembe jutott, hogy mi, akik annyi vész után még életben maradtunk, mindannyian artisták vagyunk, akiket rugdaltak, mint a Tokaji-féle Zéman Károlyt, de az is előfordult, hogy a megrugdaltak megunták szerepüket és ők kezdtek rugdalózni, néha nem is kis sikerrel.

Ilyen volt például Surányi úr esete, aki egyszerű nyilas gyilkos volt és többek között engem is rugdalt Valkón, ami kis falu, Gödöllő mellett.

Dolgoztunk is a földeken, és Surányi, hogy jobb munkára serkentsen minket, időnként közénk lőtt, számos sebesülést és halálesetet okozva.

Aztán vége lett ennek a cirkusznak és a felszabadulás után néhány esztendővel előkerült Surányi. Elfogták, a tárgyaláson hatan, akik életben maradtunk valami csoda folytán, elmeséltük Surányi rugdalózásait és a bíróság halálra ítélte.

De akkoriban, a személyi kultusz idején mindent titkoltak, amit nem kellett volna, és a Surányi-ügyről csak annyi jelent meg az újságokban, hogy 1985-ben új martinkemencét fognak építeni Kápolnásnyéken.

Mi, hatan aggódtunk Surányi életéért, pontosabban: aggódtunk, hogy valahogy életben maradt, talán kegyelem érte, vagy valami.

Nekem támadt az az ötletem, hogy meghívjuk egy feketére és némi készpénzre az akkori hóhért, és tőle, első kézből fogjuk megtudni, mi történt Surányival.

A hóhér elfogadta a meghívásunkat és a csúsztatott pénzt is, csak a feketét nem, mert többre becsülte a szürkebarátot, amiről kiderült, hogy nem pap, hanem borfajta.

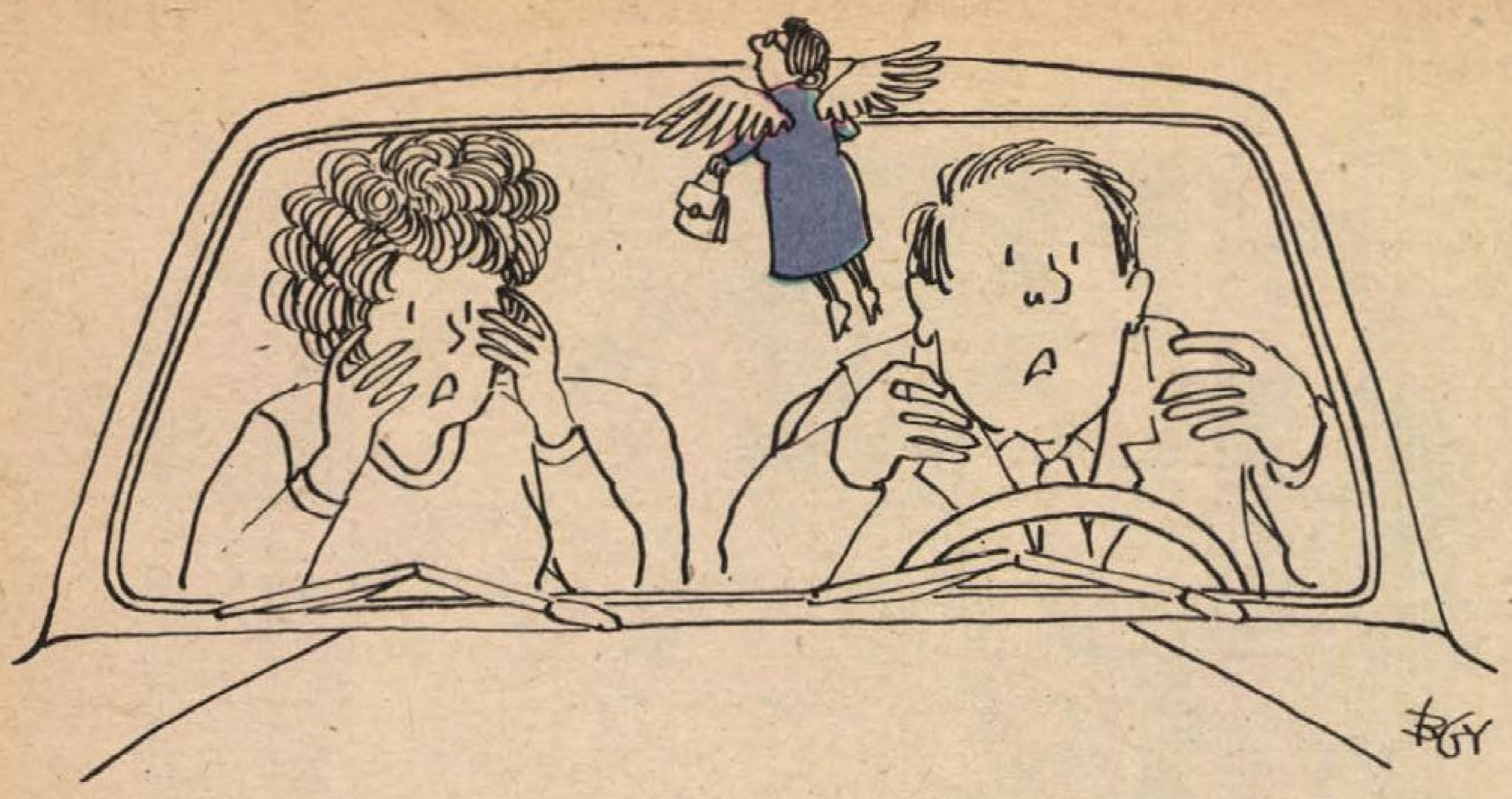
Többszöri kérdésünkre a hóhér imigyen szóla:

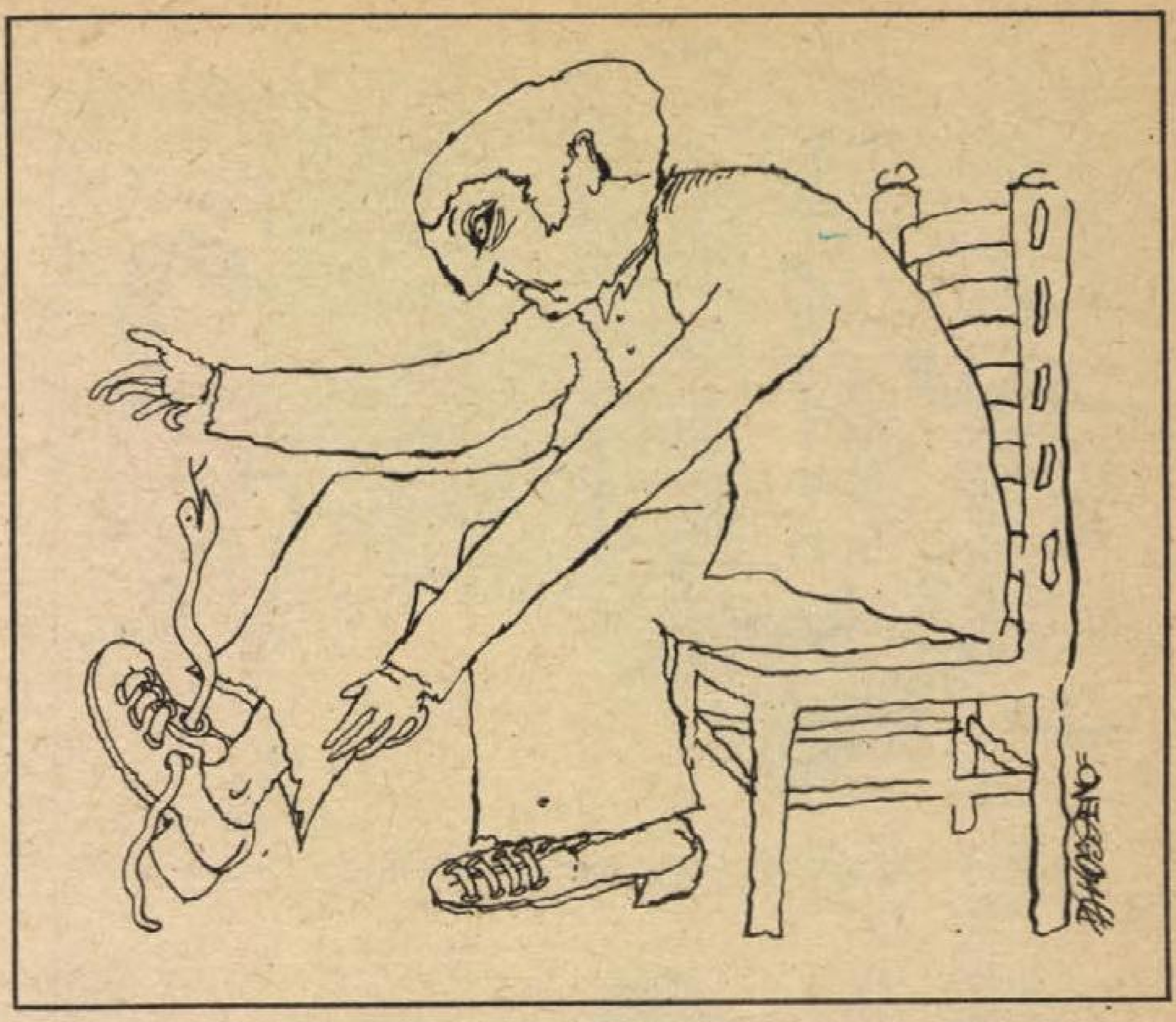
— Erről az ügyről nem nyilatkozhatok, mert hivatalos titok. Ha csak annyit mondanék, hogy a kezeim közt volt ez a Surányi, már tulajdonképpen azt sem lenne szabad mondani egy ítéletvégrehajtónak.

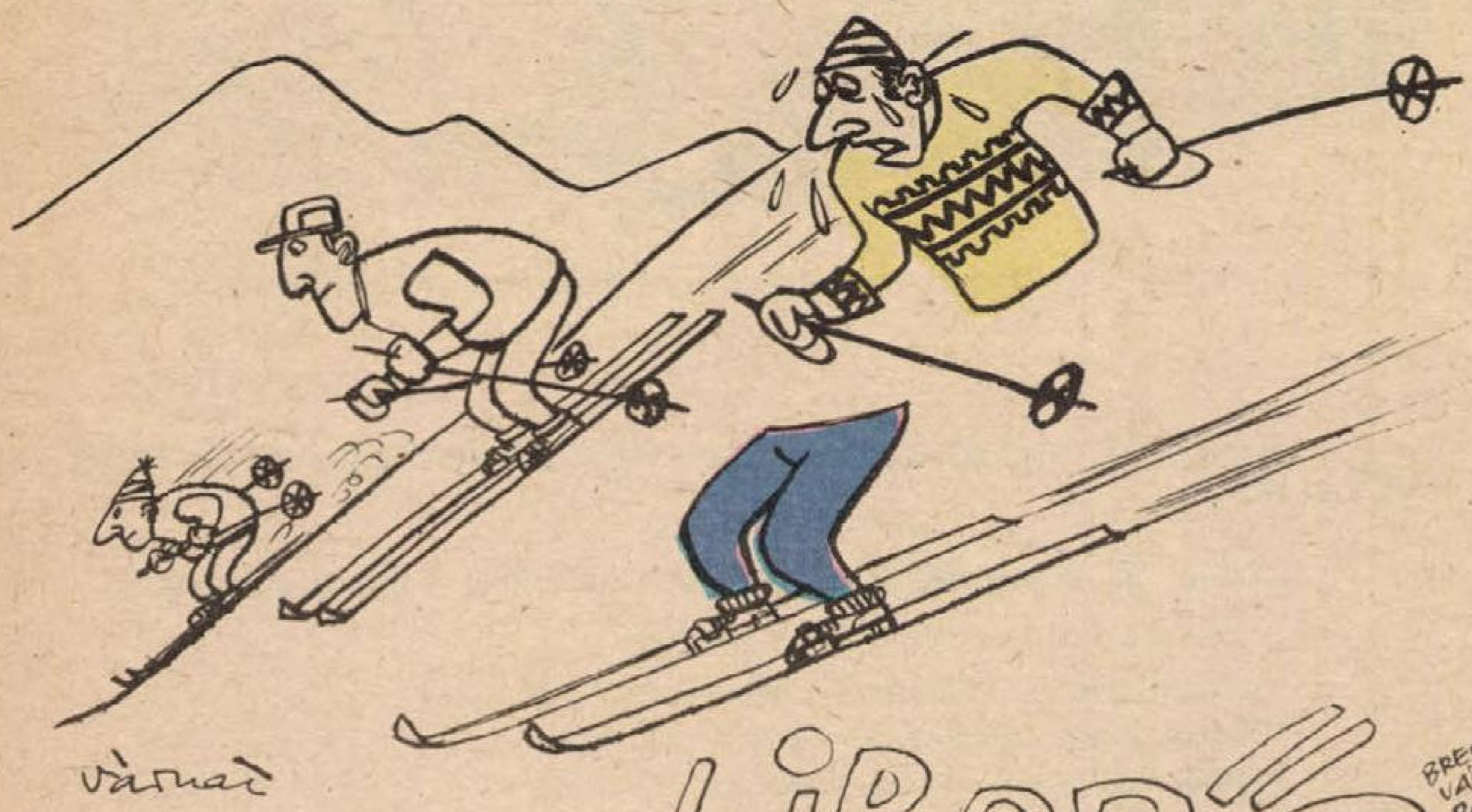
Mi, hatan, a megrugdaltak, elmosolyodtunk, újabb szürkebarátot rendeltünk és mialatt vendégünk elmerült az ital élvezetében, én megjegyeztem:

— Nem is kell többet mondania kedves uram, mert ha a kezei között volt Surányi és életben maradt, én felnevelem és bűvészt faragok belőle.

Királyhegyi Pál

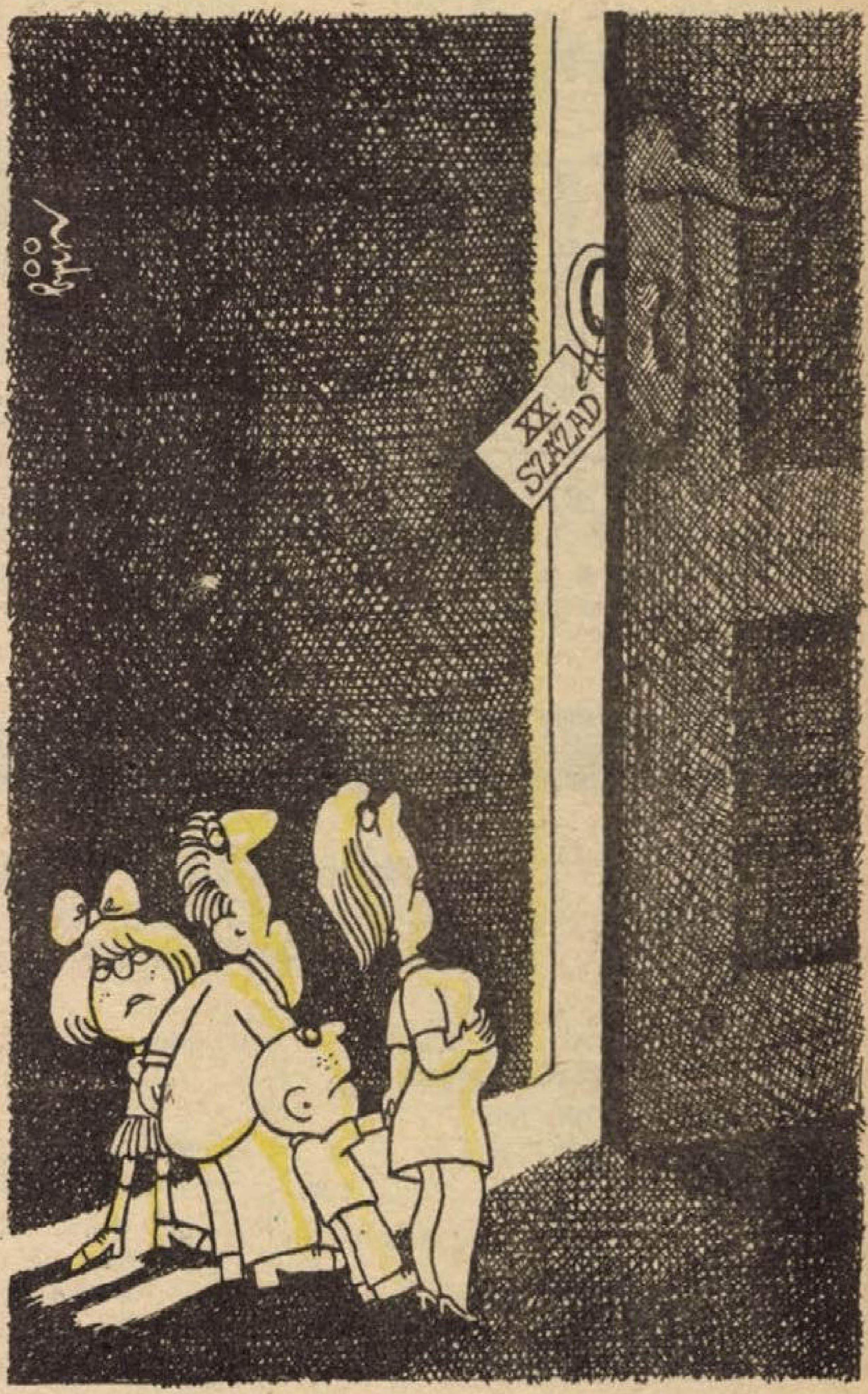

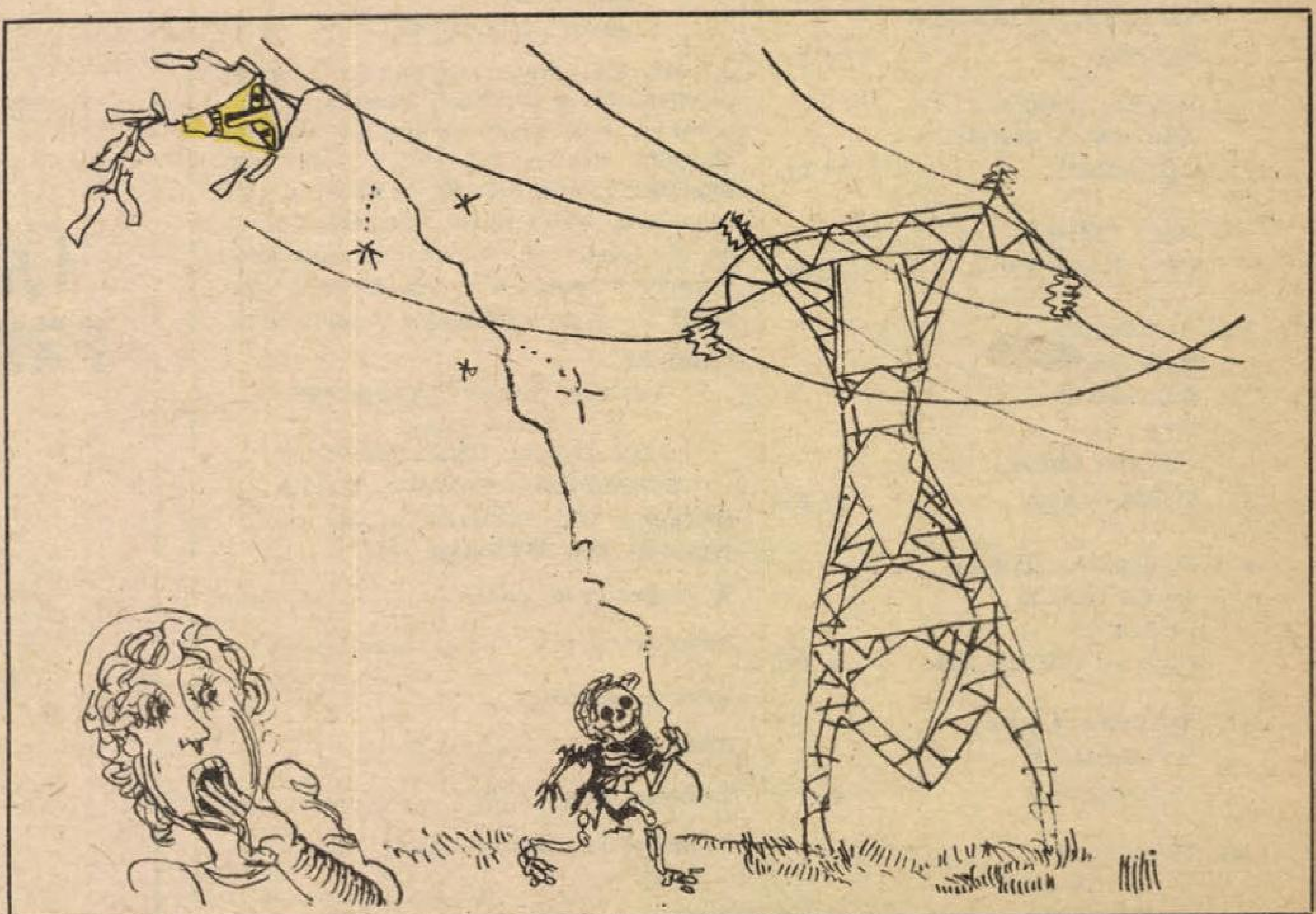
LIBABŐR

BRENNER
VÁRNAI
DALLOS
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
HEGEDŰS

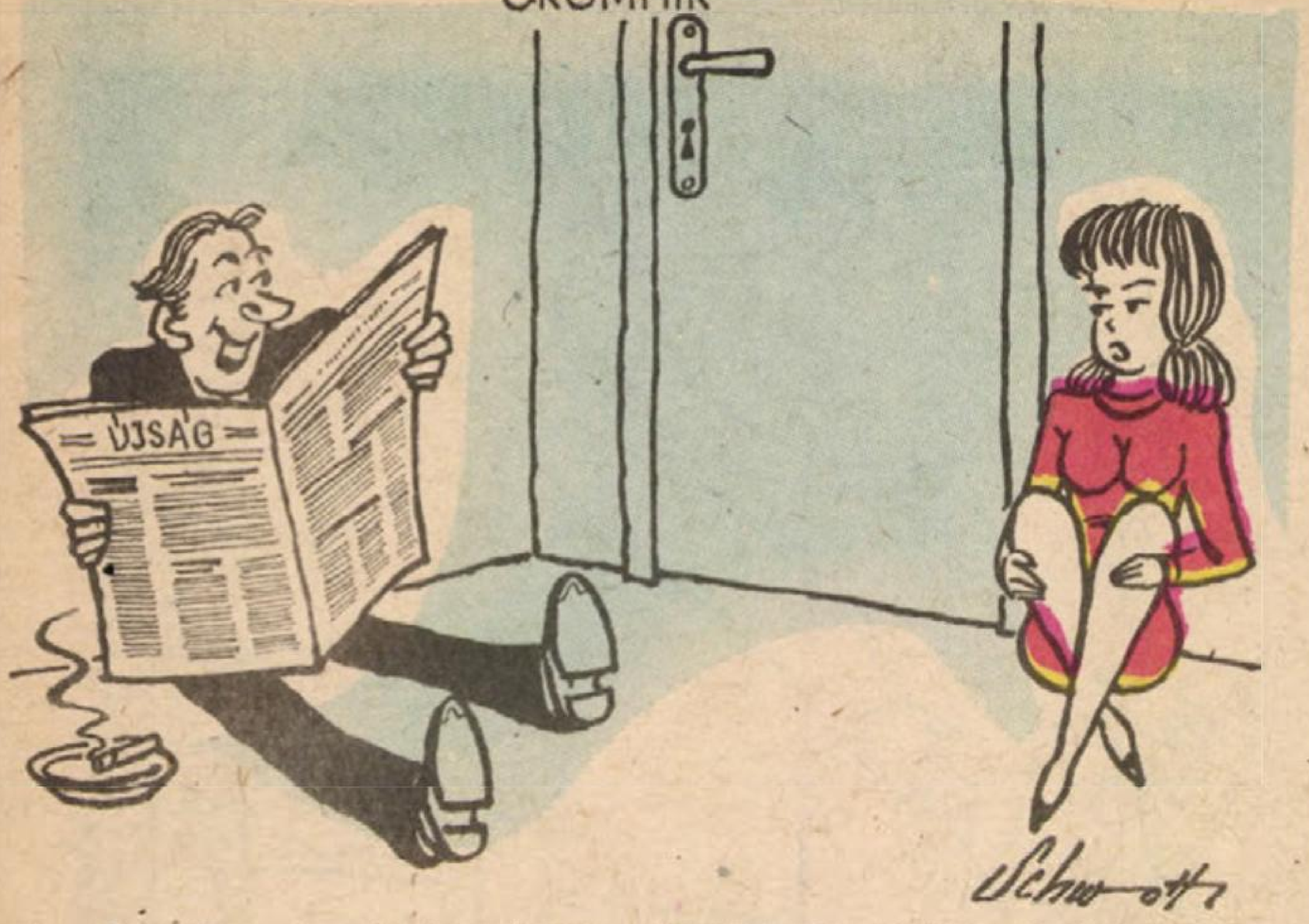

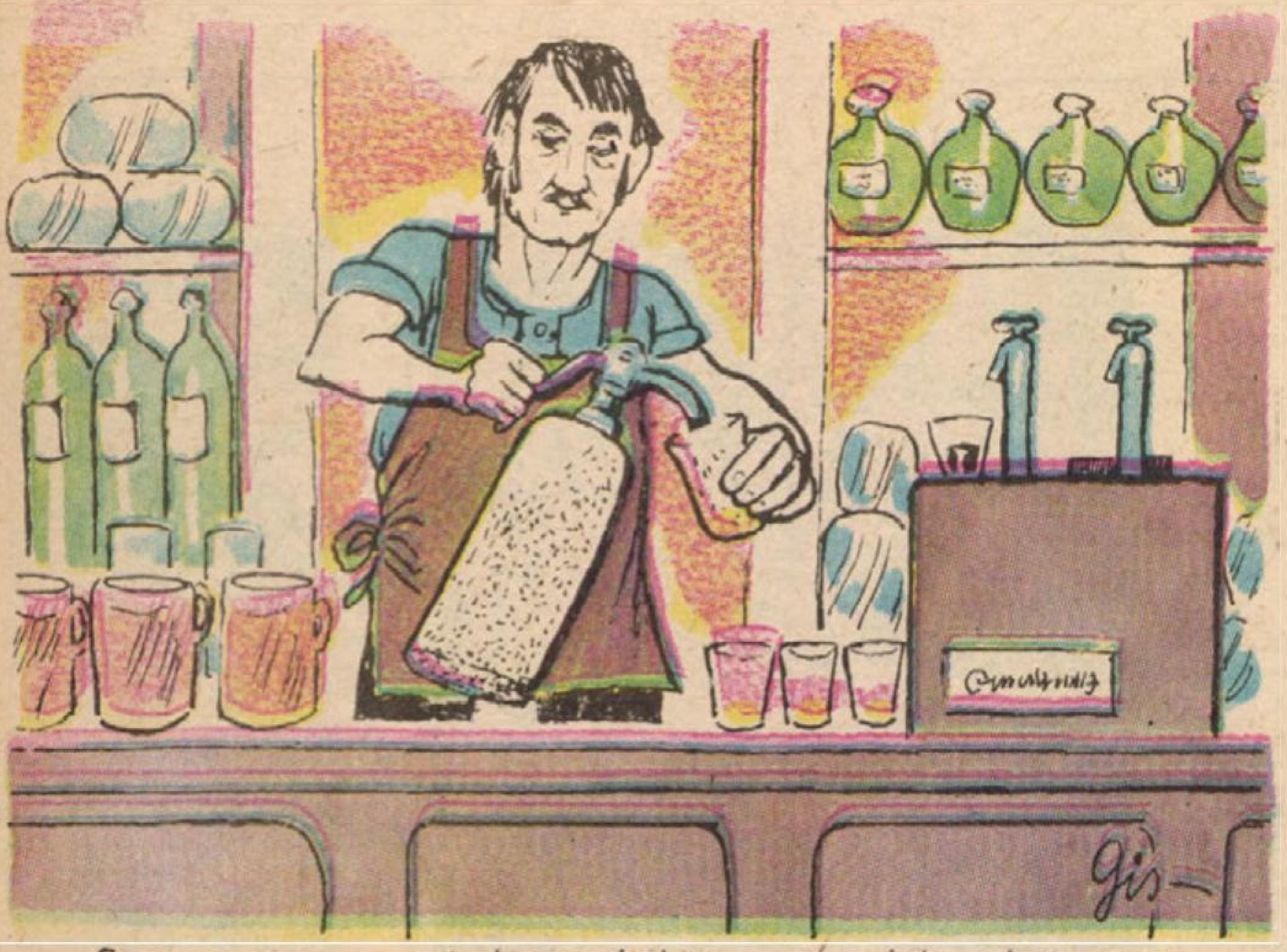

ÖRÖMHÍR

– Azt írja az újság, hogy néhány év múlva lesz elegendő bútor.

– Szerencsére a mi kocsmánkban egy hét alatt sem fogy el egy pohár szóda.

CSALÁDVÉDELEM

– Külön tanfolyamot rendeztünk az alkoholisták feleségeinek…

A JANUÁRI (1. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„Tanár úr kéremszépen, nekem a jövőmre is gondolnom kell"

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Pusztai Gyöngyi, Becsehely, Móricz Zs. u. 23. 8866
Kürthy Viktor, Bicske, Marx K. u. 32. 2060
Jancsó Gábor, Budapest, Fő u. 67. 1027

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ OLVASÓ OLDALA

ELLENŐRZÉS

Húzogatom a rovátkákat. Három perc egy rovátka, hat perc kettő... Aztán megjön a telefonszámla. Rosszul húzogatom a vonalakat? Mert mindössze 62 forintig jutottam. A számla szerint viszont 175 a helyes szám.

Reklamálok a Lágymányosi Távbeszélő Üzem panaszirodáján. Udvariasan feljegyzik a nevet, a címet, és közlik, hogy az eredményről írásban értesítenek.

Miként ígérik, úgy történik. A levélpapíron előre stencilezett szabványszöveg az üzemvezető aláírásával. „Megállapítottam, hogy az említett időszakban nem fordult elő olyan hiba, mely állomásának számláló berendezésében a tényleges hívószámot meghaladó többszámlálást okozott volna. A számláló berendezés működését próbahívásokkal is ellenőriztem, de eltérést nem tapasztaltam. A számla elkészítése így helyesen történt."

Ennyi precizitás kétséget sem hagy felőle: én tévedtem. Hogyan is akartam elavult manufakturális módszeremmel felvenni a versenyt a gépi számlálással?

De nicsak... a címzés... Ez a válaszlevél nem is nekem szól. Pósa Csaba nem én vagyok. És a 35-38-as házban sem én lakom. Ilyen ház nem is létezik.

A többi — nyilván — stimmel.

Kósa Csaba

JÁRJUNK TÖBBET MOZIBA!

Napilapokból, Pesti Műsorból egyértelmű: a Pest-Buda Filmszínház a fél 3-kor kezdődő első előadása előtt másfél órával nyitja pénztárát. Tehát 1, azaz 13 órakor. Január 20-án du. 1-kor már többen várakoztak a mozi előtt, hogy a Konvojhoz jegyet váltsanak. Ám az ajtó zárva. Kopogtatásra, csengetésre kijön valaki közölni: csak félkettőtől van pénztár, és hogy mertek türelmetlenkedni, pláne becsengetni? És juszt se engedte be a kint fagyoskodókat legalább az előcsarnokba, csak félkettőkor. Pár perc múlva megérkezett a pénztárosnő, aki a vitatkozók megjegyzéseire felháborodottan megjegyezte: őt nem érdekli, mi van kiírva, ha nem tetszik, ki se nyitja a pénztárt, mehetünk haza.

Hiába kérték többször többen a panaszkönyvet, nem kapták meg. Üzemvezető sem bukkant fel. Ezért vagyok kénytelen a Ludas Matyi hasábjain tiltakozni.

Dániel György
Bp. Fényes Elek u. 14. 1024

BÉKÁSMEGYERI „SPORTOLÓK"

Sokan panaszolják: az új lakótelepeken nincs sportolási lehetőség. A mi lakótelepünkön, Békásmegyeren szerencsére más a helyzet. Kezdődik kora reggel, játékos bemelegítő agytornával a buszmegállóban, amikor megpróbáljuk kitalálni, hogy a 146-os busz — ami azonos számmal két útvonalon közlekedik — melyik irányba fog menni. A buszozás után szaladás a HÉV-hez (vagy utána). Ebben van akadályfutás, mert a Szentendrei útnál a jelzőlámpa nagyon rövid ideig mutat zöldet, van távolugrás helyből és nekifutásból sáros, latyakos időben, amikor az utak egyenetlensége miatt a víz nem tud lefolyni, van korcsolya nélküli korcsolyázás a le nem takarított, jéggel borított járdákon. Aztán csúcsforgalomban van maratoni féllábon állás a HÉV-en a Batthyányi téri végállomásig, az ellátás hiányosságai és az állandó sorbanállás következtében pedig van családos bevásárló túraverseny, amelyben végig látogatható Csillaghegy, a Flórián, Szentendre egész üzlethálózata.

Orosz Ágnes
Bp. Juhász Gy. u. 10. 1039

LOMTÁR A LÉPCSŐHÁZBAN

A Lenin krt. 64. számú ház V. emeletéről a hátsó lépcsőn akartam távozni a minap. Már az indulás akadályba ütközött. A lépcsőházat háromajtós szekrények, kopott fotelek teljesen eltorlaszolták. A lakók itt nem közlekedhetnek. A forgalmi akadály több hónapja keletkezett és makacsul tartja magát. A lakók levélben kérték a VI. kerületi IKV Rudas László utcai házkezelőségét a sürgős intézkedésre. Eredménytelenül.

Egészségügyileg is káros, hogy lomtárnak használják a hátsó lépcsőt. Mikor adják át végre rendeltetésének?

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

EGY FŐ, AZ NEM FŐ

(Ludas, 79/48. sz.)

A Fehér Galambban történteket elítéljük, ilyen esetekben alapos vizsgálatot folytatunk s megfelelő intézkedéseket teszünk. Sajnos ebben az esetben ez nem volt lehetséges, mert időközben az üzlet valamennyi dolgozója eltávozott vállalatunktól.

Vadász Zoltán,
igazgató
Dél-budai Vendéglátó Vállalat

FÉLŐS BUSZOK

(Ludas, 79/49. sz.)

Az 51-es viszonylaton 79-ben a növekvő utazási igényekhez igazodóan 4 többletautóbusz beosztásával növeltük a férőhelyet. A menetrendi eltéréseket, a vonali egyenetlenséget a Kossuth tér zsúfoltsága okozza. Az autóbuszok ezért érik esetenként utol egymást. Az így keletkezett hézagot többletjárat beosztásával sem tudnánk kiegyenlíteni.

Sáfrán Andrásné
BKV Panasziroda vezetője

NEM VAGYOK BEREPÜLŐZVE

(Ludas, 79/51—52. sz.)

Az áramkör üzembiztos működése nem teszi lehetővé, hogy panaszosuk kérését teljesítsük. Azonban Kisgyőr postahivatalnál a segélykérő nyilvános állomás rendelkezésére áll a postahivatal szolgálati idején túl — 16 óra után — az „arra rászorulóknak", annál is inkább, mivel a segélykérő nyilvános állomás az orvosi rendelővel szemben levő postahivatal épületére van felszerelve.

Gricser Péterné,
ig. h.
Miskolci Postaigazgatóság

TÜCSÖK és BOGÁR

A kép a Hortobágyi csárdát ábrázolja, a kiadvány Nyugat-magyarországra invitál. Biztosan fordítva tartották a térképet!
(Beküldte Nagy László, debreceni olvasónk)

kat is figyelembe vette. Ma már köztudott, hogy megyénk egyes tájain időről időre eltérőek az időjárási viszonyok. Amíg az egyik helyen száraz az út, másutt

Sőt, akadnak olyan tájak, ahol még az óra is percről percre mást mutat.
(A veszprémi Naplóból ollózta Szegedi György, balatonkenesei olvasónk)

Bár 1959 júniusában hozzáment a fiatal színészhez, Jacques Charrier-hoz, hogy családot alapítson, — Roger Vadim a tanára, bizalmasa és kedvenc rendezője maradt.

A legnagyobbakkal dolgozott együtt, René Clairrel a

te. Bár 1959 júniusában hozzáment a fiatal színészhez, Jacques Charrier-hoz, hogy családot alapítson, — Roger Vadim a tanára, bizalmasa és kedvenc szeretője maradt. A legnagyobbakkal dolgozott együtt, René Clairrel a

(A Veszprémi Naplóból és a Zalai Hírlapból ollózta Baráth László, nagykanizsai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Nyilván ez borul az édes élet fölé!
(Győri Lajos, budapesti olvasónk felvétele)

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

TECHNOLÓGIA

— Mit csinál itt, Gerenda elvtárs? — kérdezte az alhelyettes Gerendát, a T-dugó Húzó Vállalat szálfa termetű szakmunkását.

— Reszelek, alhelyettes elvtárs.

— Az nem jó! Ezt kalapálni kell, higgye el nekem!

— Értem, ha kalapálni kell, akkor kalapálom.

— Mit kalapál, Gerenda? — kérdezte a főalhelyettes.

— Én reszeltem, de az alhelyettes elvtárs szerint ezt kalapálni kell.

— Rosszul mondta az alhelyettes elvtárs, ezt szerintem nem kalapálni kell, hanem csiszolni!

— Jó, ha csiszolni kell, akkor csiszolom.

— Gerenda, Gerenda, mit csinál? Hát hogy jut eszébe ilyen hülyeség? Csiszolni! — pattogott a helyettes helyettes.

— A főalhelyettes elvtárs azt mondta, csiszolni kell, mit tehetnék, csiszolom.

— A főalhelyettes elvtárs nem ért hozzá! Nem csiszolni kell ezt, inkább próbálja meg polírozni.

— Ha a helyettes helyettes elvtárs mondja, polírozhatom is.

— De Gerenda elvtárs, nem polírozni kell, hanem fújni!

— Helyettes elvtárs, a helyettes helyettes elvtárs...

— A helyettes helyettes elvtárs nem ért hozzá! Fújni kell, és nem polírozni!

— Mit csinál itt, Gerenda?

— Fújom, főhelyettes elvtárs, a helyettes elvtárs mondta, hogy fújjam.

— A helyettes elvtárs tévedett, határozottan állíthatom! Ennek a munkának az az átka ha fújják. Nem szabad fújni csak lehelni!

— Értem kérem, lehelem.

— Te jóisten! Leheli! Most már csak az hiányzik, hogy simogassa! Hagyja abba a lehelést sürgősen, és locsolja!

— Ahogy a vezetőhelyettes elvtárs kívánja. Máris locsolom kérem.

— Gerendácskám, Gerendácskám, már megint locsolja?! Hányszor mondjam még, hogy nem szabad locsolni!

— De a vezetőhelyettes elvtárs azt mondta, vezető elvtárs, hogy locsoljam.

— A vezetőhelyettes elvtárs, a vezetőhelyettes elvtárs...! Kenje és kész! Megértette?!

— Megértettem, vezető elvtárs. Már kenem is.

— Mit csinál itt ez az ember? — kérdezte a fővezető.

— Ez az ember mit csinál itt? — kérdezte a vezető.

— Ember az mit csinál ez itt? — kérdezte a vezetőhelyettes.

— Csinál ez az ember itt mit? — kérdezte a főhelyettes.

— Mit ez az csinál itt ember? — kérdezte a helyettes.

— Itt mit csinál az ember ez? — kérdezte a helyettes helyettes.

— Ez az mit ember itt csinál? — kérdezte a főalhelyettes.

— Mit csinál ember ez az itt? — kérdezte az alhelyettes.

— Reszelek — mondta Gerenda.

— Kalapál — mondta az alhelyettes.

— Csiszol — mondta a főalhelyettes.

— Políroz — mondta a helyettes helyettes.

— Fúj — mondta a helyettes.

— Lehel — mondta a főhelyettes.

— Locsol — mondta a vezetőhelyettes.

— Ken — mondta a vezető.

— Ken? Nem jó! Mártogatni! — mondta a fővezető.

— Mit csinál itt, Gerenda elvtárs? — kérdezte az elmeorvos.

— Kérem, én nem vagyok Gerenda elvtárs, én a nagy Kempelen Farkas vagyok!

— Áhá, értem. De ha ön a nagy Kempelen Farkas, akkor nem úgy kell csinálni, lentről — felfelé, hanem így, fentről — lefelé!

Herhof András

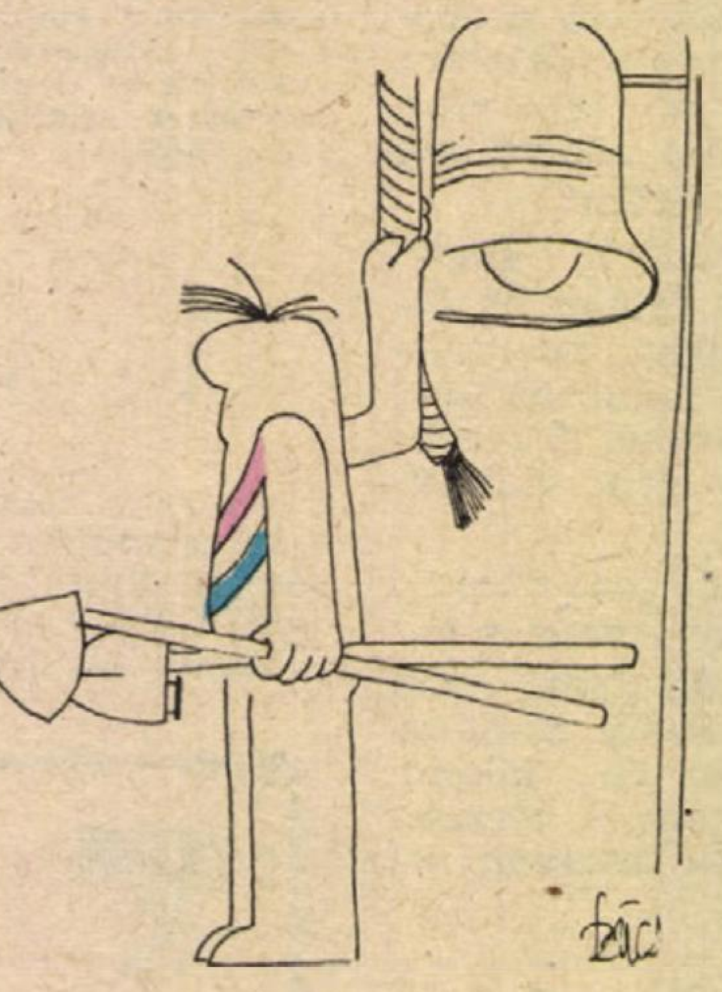
JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdőket mutatunk be, akik a Ludas Matyi hasábjain első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

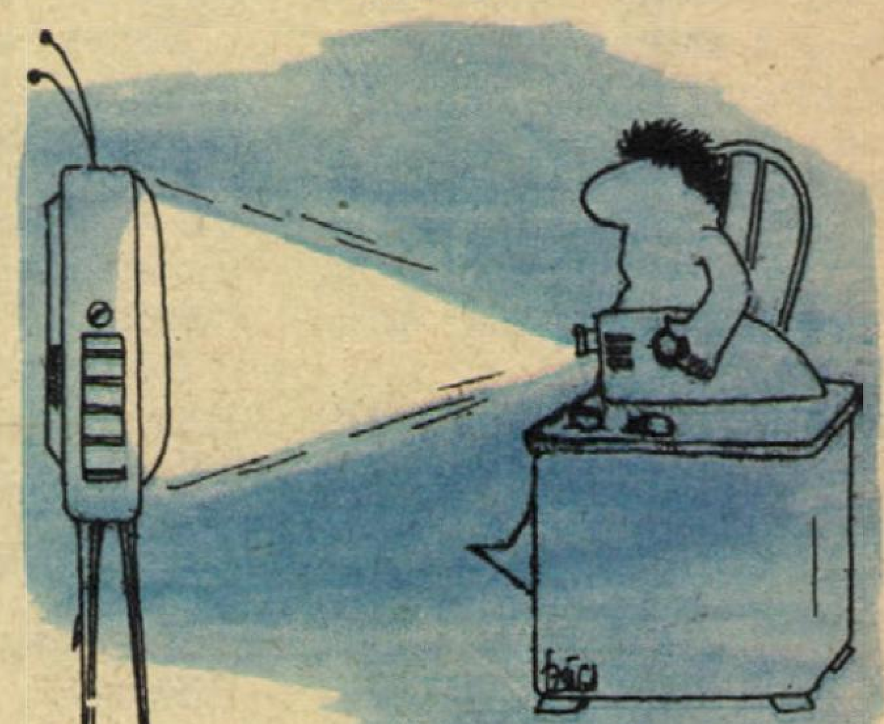
AZ ÉV TÉVÉNÉZŐJE

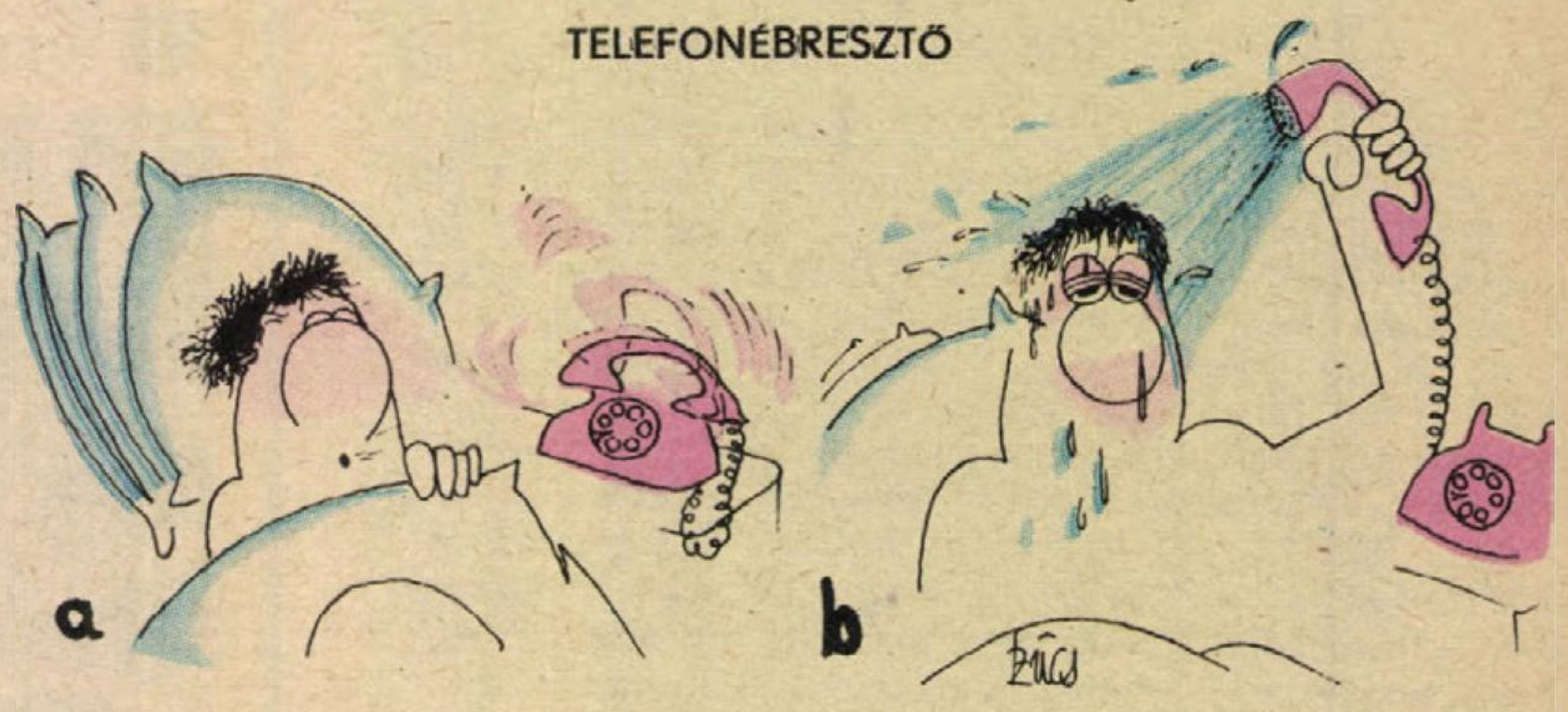
VÁLÓPERES BÍRÓ

HÉTFŐ

TELEFONÉBRESZTŐ

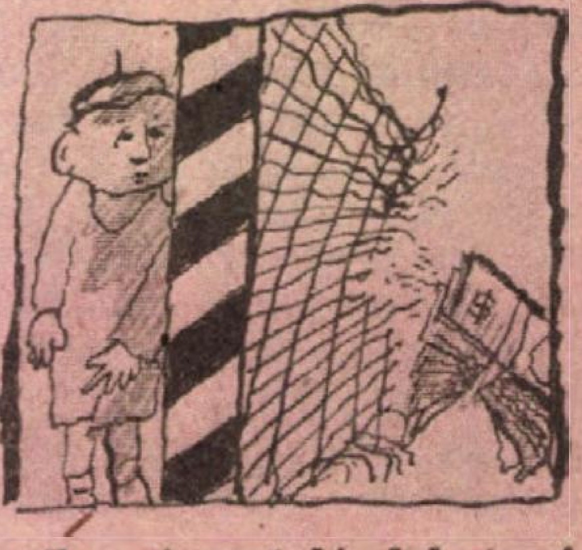
Szűcs József rajzai

TRIBÜN

*N*ézze, ott síel a férjem a hegy tetején.
— Azzal a hosszú piros sállal?
— Az nem sál, az a nyelve.

* * *

A gól hiánycikk Olaszországban. A statisztikusok kiszámították, hogy az FC Napoli csapatának — játékosfizetéseket, a stadion fenntartási költségeit stb. figyelembe véve — csaknem négymillió forintjába kerül egy gól.

Ez vigasztaló lehet. A ziccereket ugyan mi is kihagyjuk, de mennyivel olcsóbban...

*M*alcolm Allison, a Manchester City menedzsere mondta a negyedosztályú Halifax elleni kupameccs előtt:
— Ha kikapnánk, nem jelentené a világ végét. De majdnem.
Kikaptak.

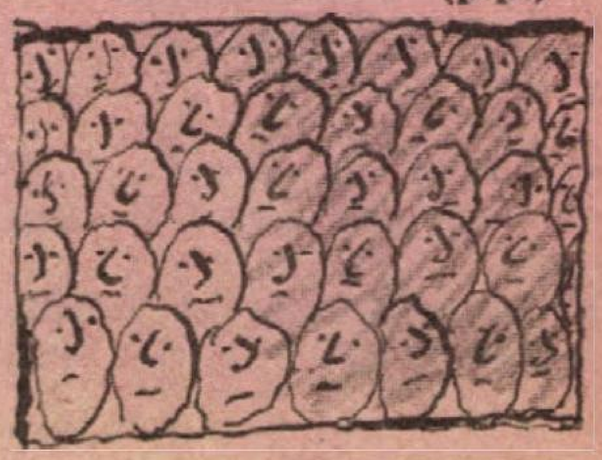
* * *

A síelő nagyot bukik, sötétlila karikákkal a szeme alatt megy el az orvoshoz.
— Tettek rá hideg borogatást? — kérdi a doktor.
— Azt nem, csak gúnyos megjegyzéseket.

* * *

*B*rian Clough, a Nottingham Forest menedzsere büszkélkedik:
— A szombati meccsre megint minden jegy elkelt. Még a cserejátékosok is állni fognak!

(p.p.)

IMPORT HUMOR

A tél örömei

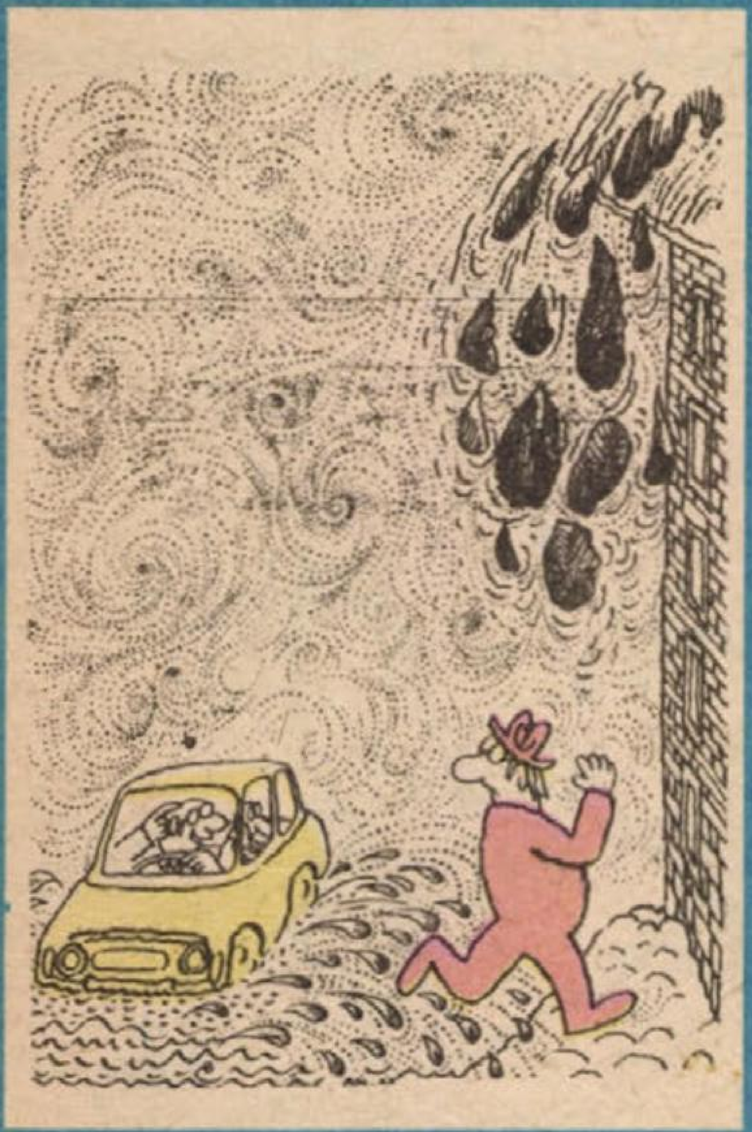

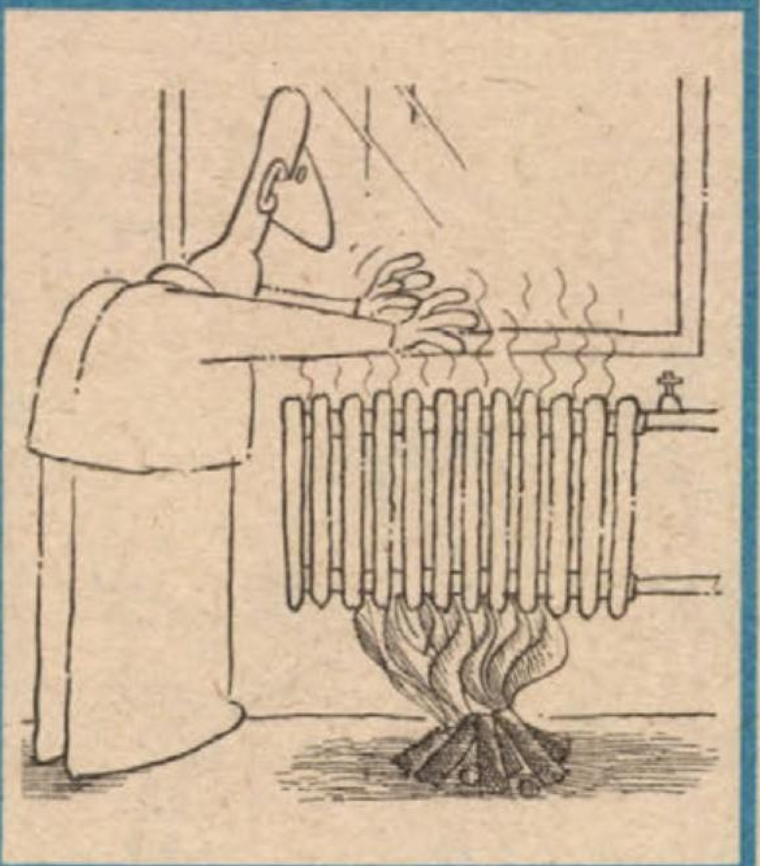
1

2

Abszolút balszerencse

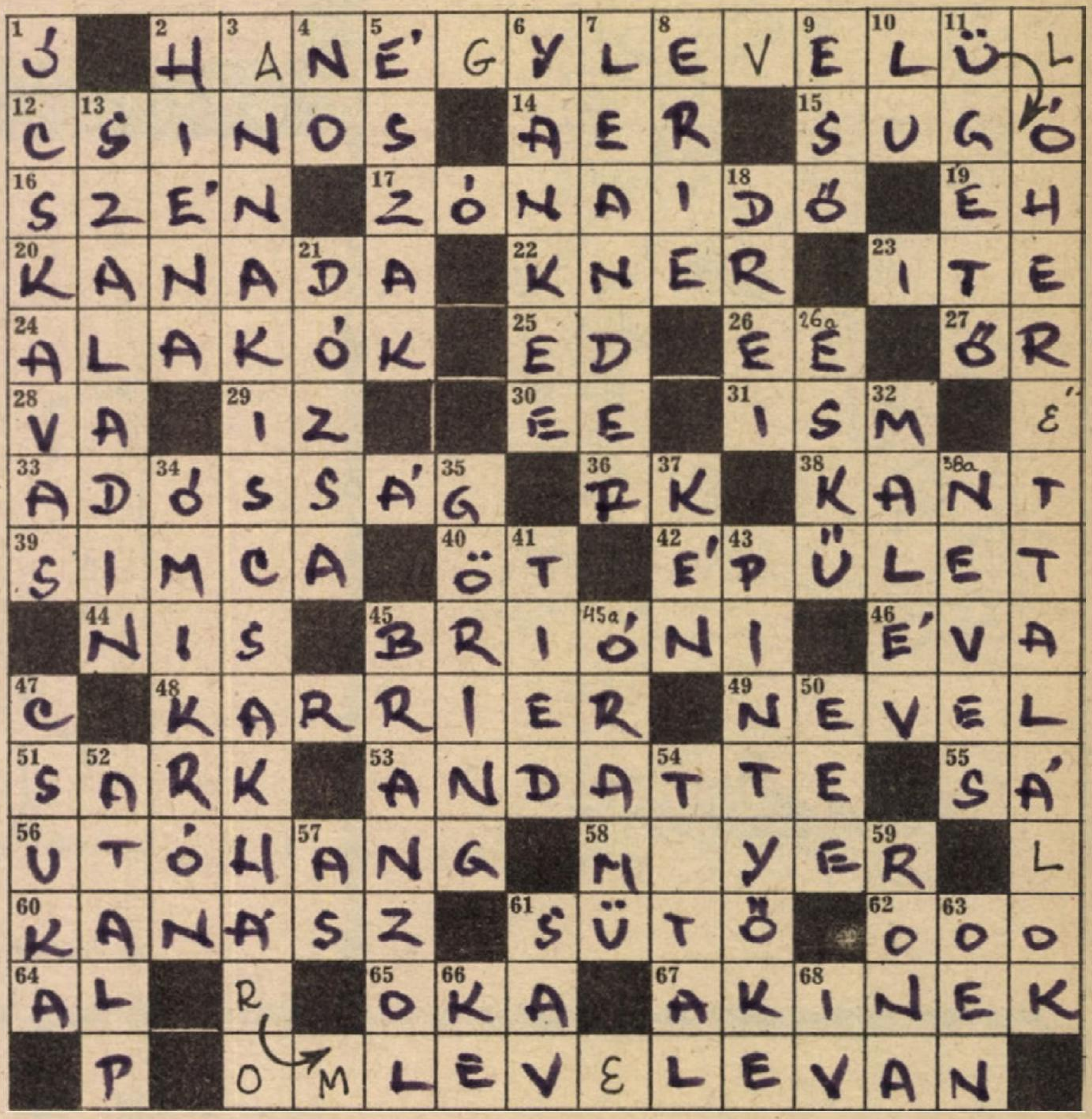
Vízszintes 2 — függőleges 3 — mondta az abszolút balszerencsés ember. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Szemrevaló, takaros
14. Levegő — klasszikus nyelven
15. A színházi előadás egyik fontos részvevője
16. Tüzelőanyag
17. A nap deleléséhez igazodó nemzetközileg elfogadott időszámítás
19. Indulatszó
20. Határos az USA-val
22. Nagymúltú nyomdászcsalád
23. ... missa est
24. Házbért fizetnek (névelővel)
25. E. D.
26. Azonos betűk
27. Vigyáz valamire
28. Voltamper rövidítése
29. Étel jellemzője
30. Azonos betűk
31. ... eretség
33. Előbb-utóbb illik kiegyenlíteni
36. Vallás röv.
38. Nagy német filozófus
39. Autómárka
40. Szám
42. Például: egy ház
44. Város Jugoszláviában
45. Sziget az Adriai tengeren, üdülőhely
46. Női név
48. Nagyon sikeres érvényesülés
49. A pedagógus tevékenysége
51. A Föld forgási tengelyének végpontja
53. Zenei műszó (mérsékelt ütemben)
55. S. Á.
56. Hosszabb költeményhez csatlakozó verses befejező rész
58. Német fizikus, az energia-megmaradás törvényének megalkotója (1814—1878)
60. Disznópásztor
61. Tűzhely elkülönített rekesze
62. Azonos betűk
64. Az alumínium jele
65. Folyó a Szovjetunióban
67. ... nem inge, ne vegye magára

FÜGGŐLEGES

1. Gyűjti a MÉH
2. Főleg döggel táplálkozó állat
4. Buzdítószó
5. Égtáj
6. Angolszász eredetű észak-amerikaiak gúnyneve (ejtsd: jenki)
7. Délszaki eredetű dísznövény
8. A Nagy-tavak egyike
9. Kell a vetésnek
10. A lutécium vegyjele
11. A lóversenyek egy!k fajtája
13. Egyiptomi uralkodó, a keresztes hadak ellenfele
18. Három — németül
21. Tragikus sorsú parasztvezér
26a. Ünnepélyes fogadalom
32. Közlekedési vállalat betűjele
34. A görög ábécé 15-ik betűje
35. A fasiszta Németország egyik vezéralakja volt
37. Gyúlékony elem
38a. Híres, ismert ember
41. A te tulajdonod
43. Egy madár kedveskedő neve
45. Cipő talpbélése
45a. Finom, pontosan működő szerkezet
47. Ragadozó hal
50. Azonos betűk
52. Cipő része (névelő)
54. Kikötőváros Brazíliában
57. Az arzén jele
59. Síkság
61. Maró folyadék
63. Ön — a sürgönyben
66. Kicsinyítőrag
68. Papirosmérték

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-07 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

CIRKUSZBAN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Mert ha abbahagyja a lövöldözést, az oroszlán máris elalszik.

200—200 forintot nyert:

Balázs István, Szabadbattyán, 8151, Úttörő u. 16.

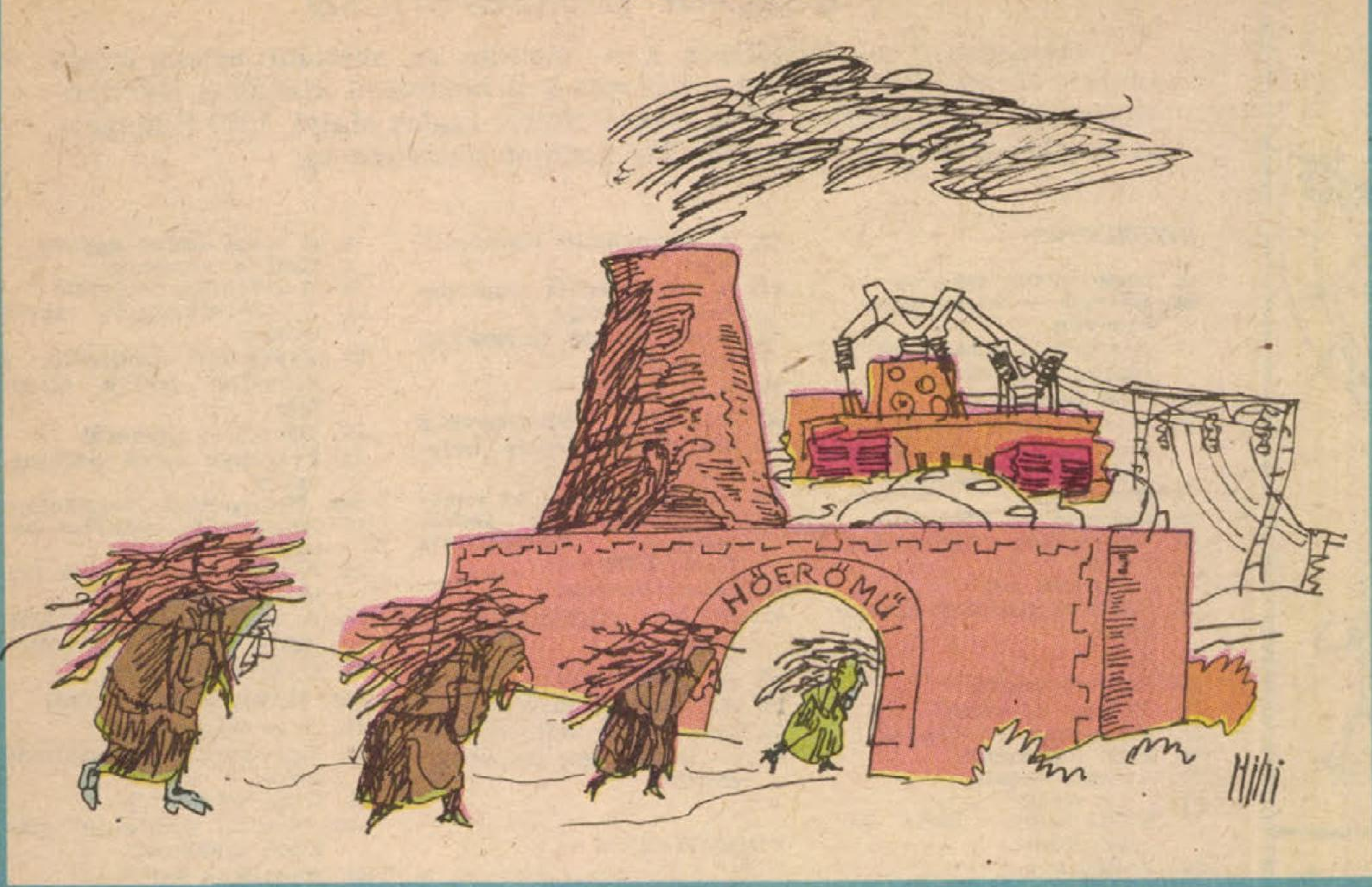
Szabó Viktória, Sárvár, Jókai u. 20. 9600

Szalay József, Székesfehérvár, Zsolt u. 65. 8000

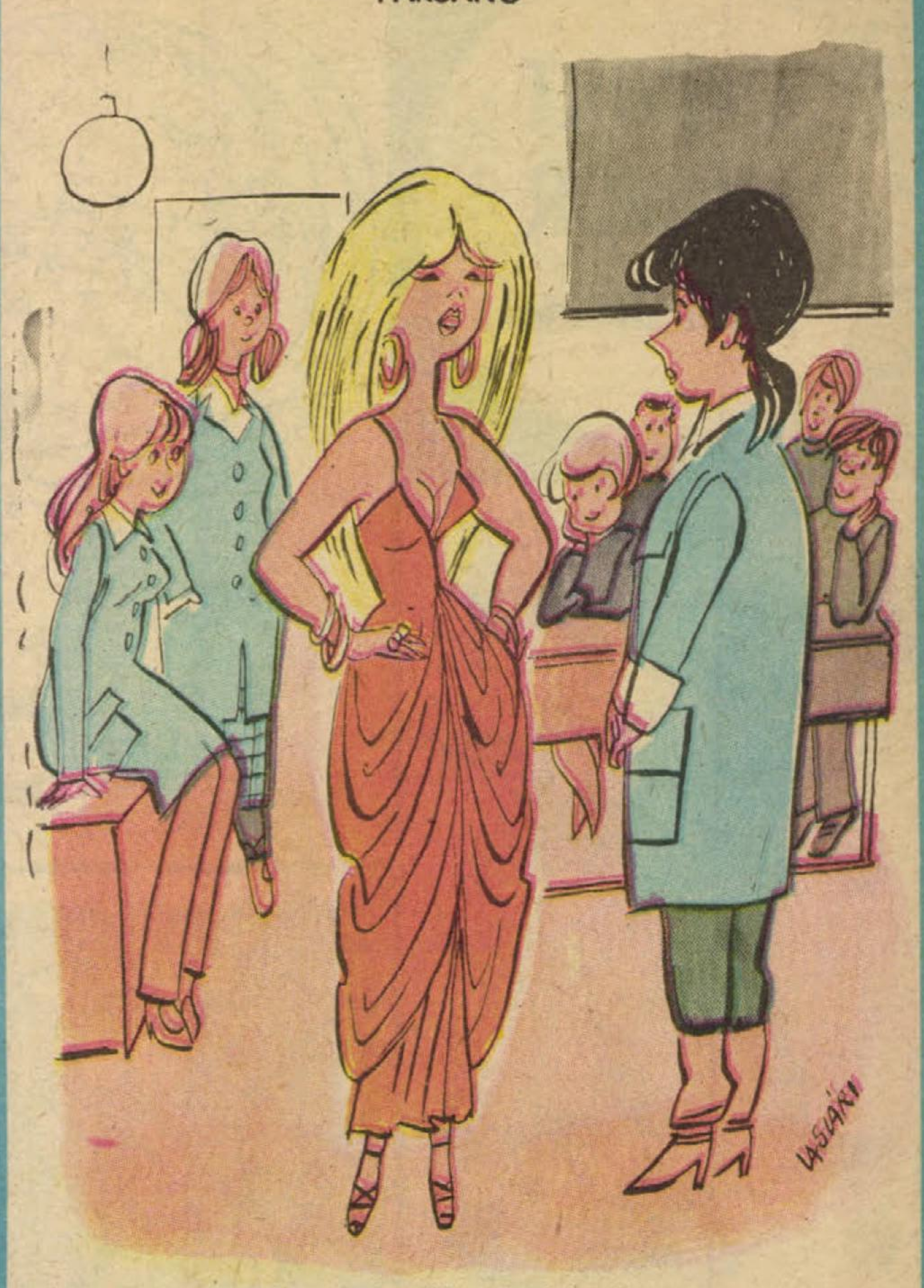
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

OLAJSZÜKE

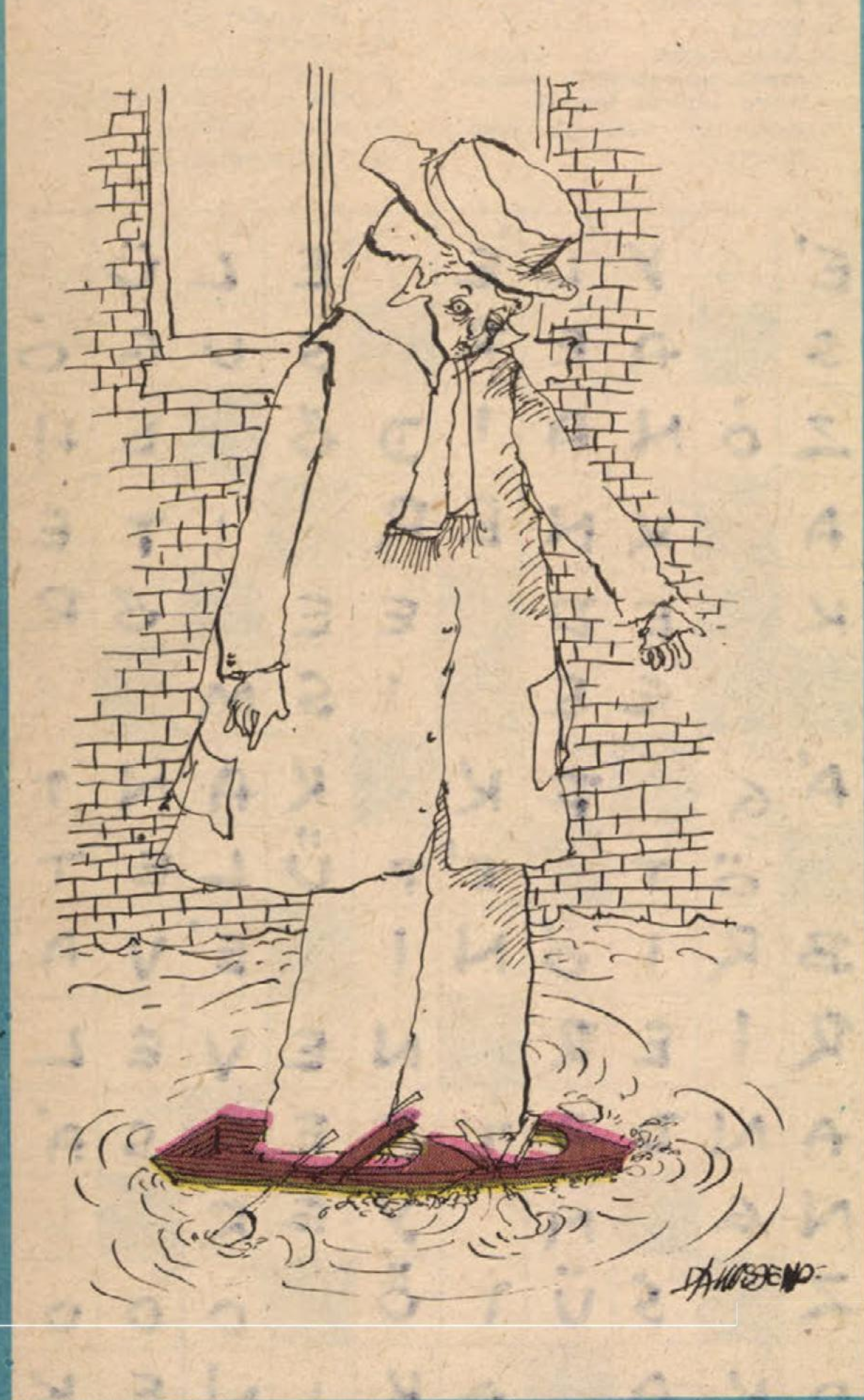

FARSANG

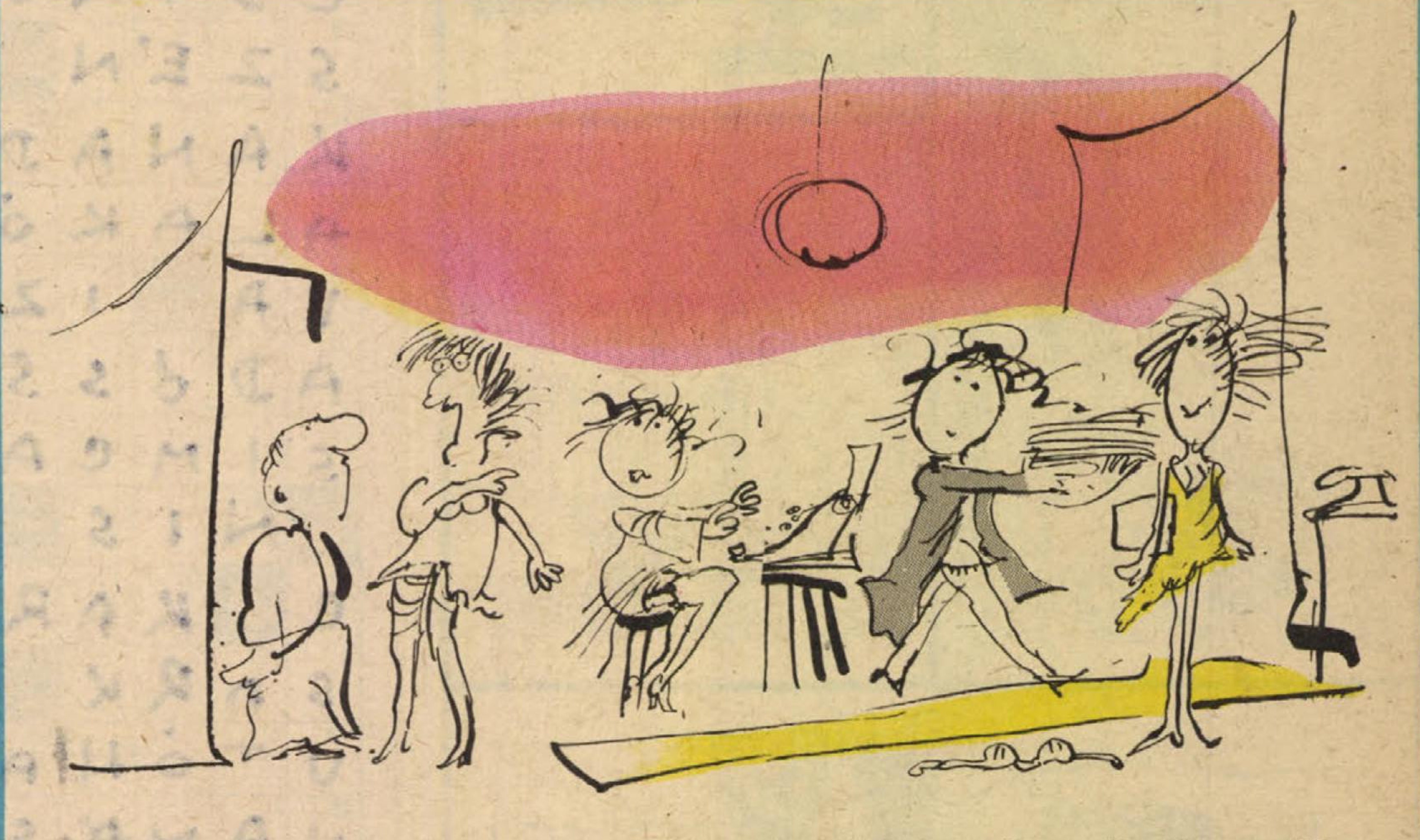

– Nem volt időm átöltözni...

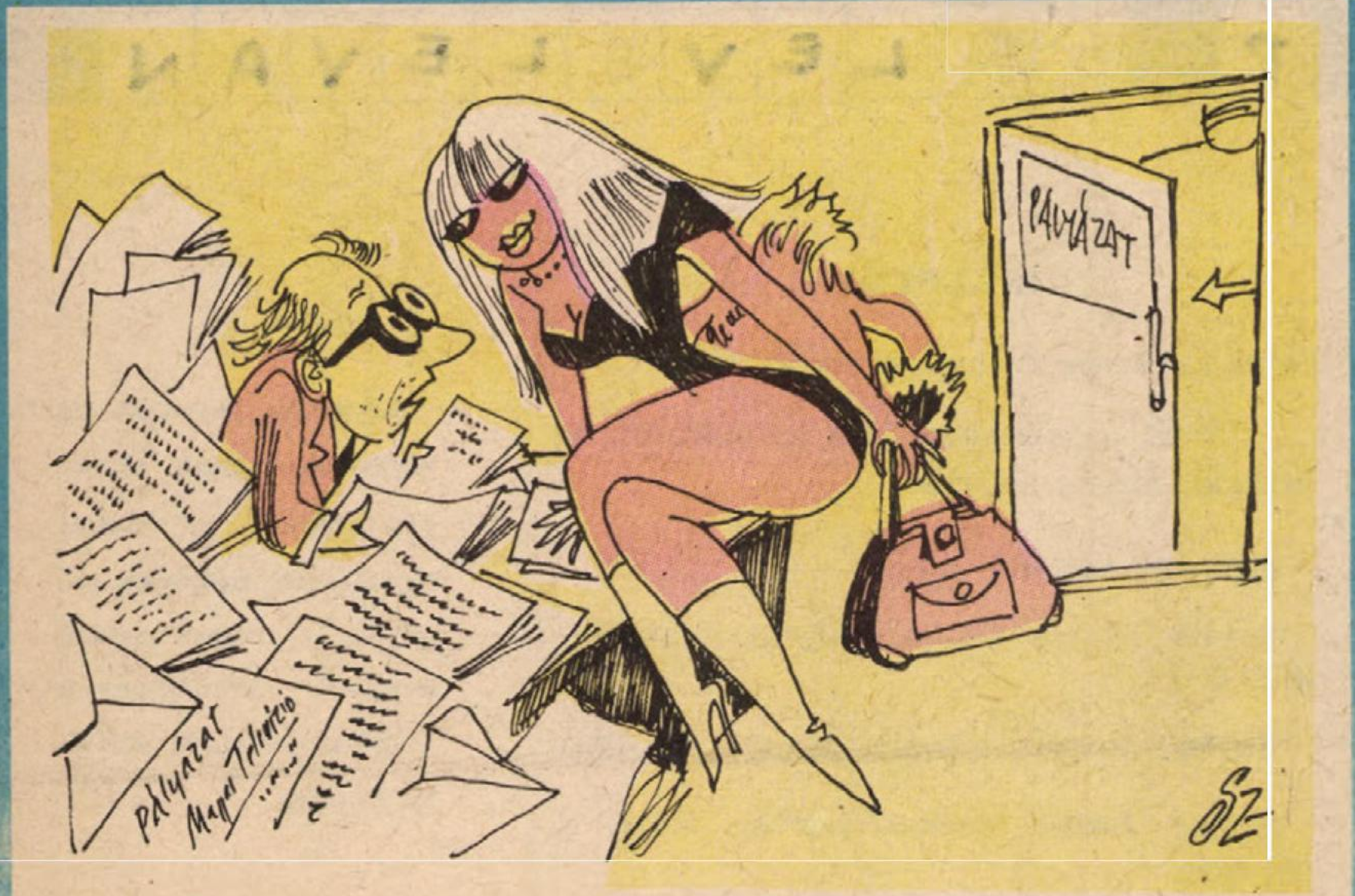
LATYAKOS IDŐ

Ludas Matyi

– A mi nőbrigádunk a hivatalban slampos és otthon ápolt, hogy elkerüljük a válásokat...

– Hölgyem, itt valami félreértés lesz. A „Felkínálom" című tévépályázatunk közgazdasági természetű!

FÖLDSZINTI LAKÁS

– Anyukám küldte le a hősugárzót és kér kölcsön pár darab jégkockát!